

VESTI IZ VASI

GLASILO OBČINE GORIŠNICA - št. 2/LETNIK III, julij 1999

PROGRAM PRIREDITEV OB 4. PRAZNIKU OBČINE GORIŠNICA

PONEDELJEK, 12. JULIJA

MEJE: otvoritev asfaltirane ceste Medribnik - Meje

PETEK, 16. JULIJA

MALA VAS: taktična gasilska vaja
srečanje veteranov in veterank

SOBOTA, 17. JULIJA

MOŠKANJCI: 1. vaška olimpiada,
športna tekmovanja vaških ekip

OŠ GORIŠNICA: razstava kmečkih dobrot in ročnih del
predstavitev čebelarskega društva
- predstavitev zelenjadarstva na stojnicah

NEDELJA, 18. JULIJA

MALA VAS: 3. dan gasilcev občine Gorišnica
krst novega gasilskega vozila
blagoslov freske sv. Florjana

PLACEROVCI: lovski dom: športno streljanje
na glinaste golobe

CIRKULANE: pohod po Halozah

TOREK, 20. JULIJA

GORIŠNICA: tržni dan lükaric na Dominkovi domačiji

SREDA, 21. JULIJA

GOSTIŠČE BOTRA: prireditev MI IN VINO,
predstavitev društva vinogradnikov
z degustacijo vin

GRAD BORL: začetek mednarodne likovne kolonije

ČETRTEK, 22. JULIJA

OB 20. uri

GRAD BORL: slavnostna seja občinskega sveta
s predstavniki vaških odborov

PETEK, 23. JULIJA

GRAD BORL

OB 16. uri: igrice Vitez Parsifal

OB 18. uri: osrednja proslava ob občinskem prazniku
s podelitvijo najvišjih občinskih priznanj

OB 20. uri: cilj 4. teka na Borl

SOBOTA, 24. JULIJA

OB 9. uri: planinski pohod ob severni meji občine

OB 18. uri: križev pot

OB 20. uri: nočni turnir v malem nogometu v Gorišnici

NEDELJA, 25. JULIJA

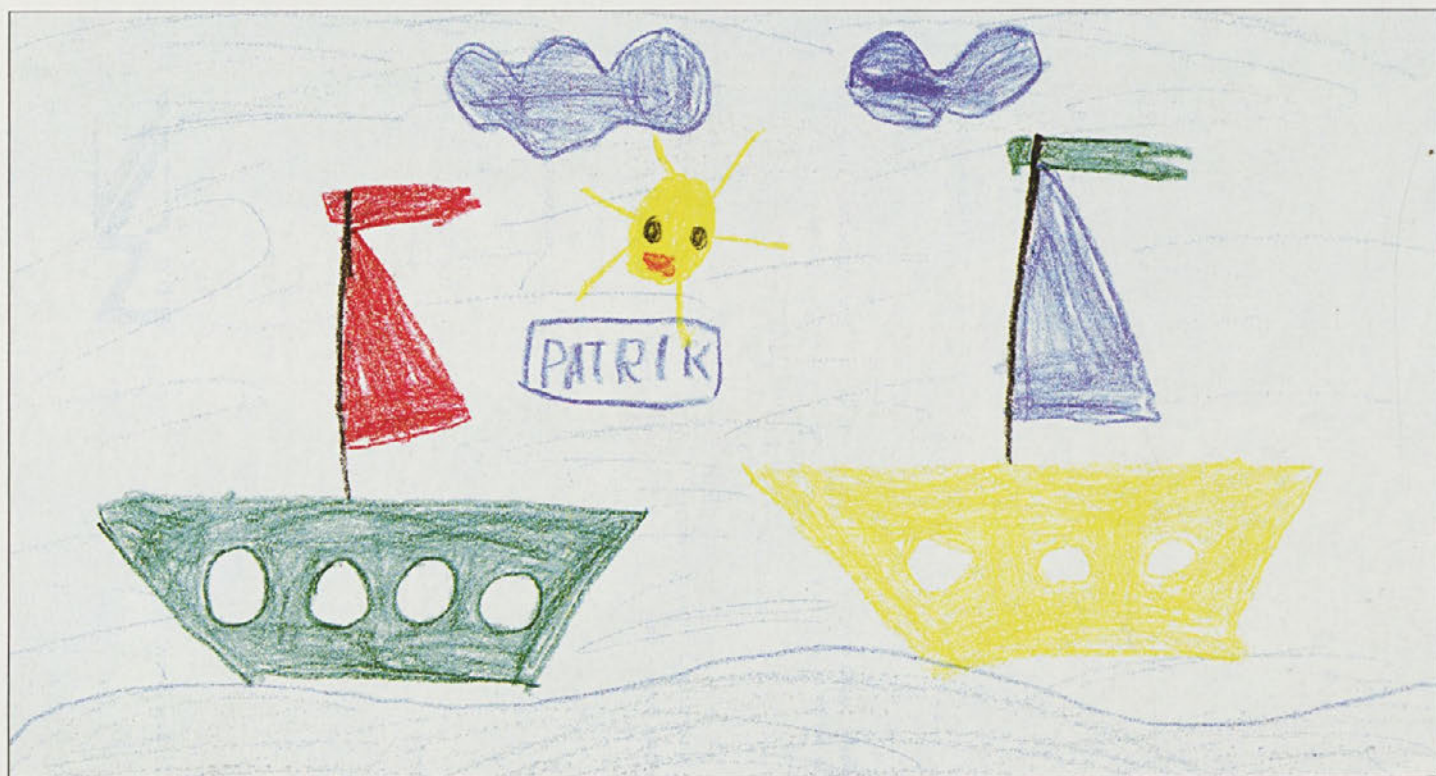
tradicionalno romanje k sv. Ani

OB 14. uri: odprtje likovne razstave na gradu Borl

PONEDELJEK, 26. JULIJA

OB 8. uri, ob 10. uri: sveta maša pri sv. Ani

DOBRODOŠLI NA PRIREDITVAH
OB OBČINSKEM PRAZNIKU!

4. OBČINSKI PRAZNIK

Štiri leta od ustanovitve občine Gorišnica so za nami. Minil je čas, poln dogodkov, poln pričakovanj in začrtanih ciljev. Veliko tega nam je uspelo izpeljati, še veliko pa je, kar bi morali in mogli narediti za razvoj naše lokalne skupnosti. V času med obema praznikoma so bile tudi volitve. Delo štiriletnega obdobja je pustilo kar nekaj pridobitev za našo skupnost. Poskušali smo obdržati trezne glave in z dogovorjeno politiko izpeljati naloge, ki so skupnega pomena – danes za nas, jutri za tiste, ki prihajajo.

Ko se ozrem na štiriletno prehojeno pot občine Gorišnica, na delo vaških odborov, komisij in odborov, športne zveze, gasilske zveze, delo društev, pa tudi posameznikov, ki so ime občine ponesli izven meja naše države, sem lahko zadovoljen, prepričan pa sem, da to mnenje deli z menoj večina občanov. Skoraj ga ni dogodka v občini, kjer občina ne bi sodelovala ali kako drugače pomagala. Tako je tudi prav. Občina smo ljudje, ki živimo in delamo v nekem okolju, lahko pa je takšna ali drugačna. Še vedno velja, da lahko dva naredita več kot eden sam. To naj nas vodi tudi naslednja štiri leta.

Veliko je bilo že govora o delu v preteklih štirih letih. Ne bi želel ponovno naštevati, kaj nam je uspelo narediti. Želel pa bi se zahvaliti vsem, ki ste bili prisotni pri delu v tem obdobju. V mistih imam predvsem delo občinskega sveta s predsednikom g. Stanislavom Vojskom in vseh drugih v raznih komisijah in odborih. Delo ni bilo zaman.

Želel bi podati nekaj usmeritev za čas, ki je pred nami, pa vendar ne morem preskočiti prvih šest mesecev dela novega občinskega sveta. Res je, da smo se kar nekaj časa ukvarjali sami s seboj, to pa seveda ne pomeni, da delo ni teklo. Občinska uprava, za katero sem prepričan, da svoje delo korektno opravlja, je delovala, kot da se ni nič zgodilo. Nobeno delo zaradi tega ni zaostalo. Sedaj, ko imamo vse komisije in odbore, potrjen proračun za leto 1999 in v izdelavi po vaških odborih kratkoročne in dolgoročne štiriletno plan, bo delo občine potekalo tako, kot si to želimo, to pa od nas Vi, spoštovani občani, prav gotovo pričakujete. Vsi se z vsem tudi ne moremo strinjati; delali bomo tako, kot bo odločila večina.

Kaj bi želeli in morali narediti ob prehodu v leto 2000? Vsekakor se bomo lotili tistih investicij, ki jih še nismo končali. Gre za nadaljevanje modernizacije naših cest, zgraditi nadvoz oziroma zavarovati železniške prehode, končati vodovodne priključke. To je področje, ki ga prav gotovo v štirih letih ne moremo končati. Končati pa želimo investicije v šolski prostor tako v Cirkulanah kot Gorišnici. Prav tako želimo našim vrtcem nuditi primerne pogoje, predvsem pa zadovoljiti prostorske kapacitete.

Tudi v bodoče bo občina podpirala delo društev – od gasilcev in kulturnikov do športnikov, skratka vseh, ki s svojo dejavnostjo dajejo pečat današnjemu času in tudi tako opozarjate na čas, v katerem živimo.

Prišel bo čas, ali točneje, ves čas občina podpira tudi gospodarstvo, kmetijstvo in turizem. Za mnoge premalo. Mogoče je to res. Prepričan sem, da bomo temu področju, seveda v okviru možnosti, morali nameniti več finančnih sredstev, za katera danes vemo, kam jih moramo usmerjati. Vemo in prepričani smo, da nova vrednost, ki jo ustvarimo, dela boljše čase. Tudi občina Gorišnica bo vse svoje aktivnosti usmerila v to, da nam bo jutri lepše, da nam bo boljše in da bomo imeli normalne pogoje za naše bivanje. Da bomo vse to dosegli, bo potrebno še veliko dela, h kateremu vas, spoštovani občani, prav lepo vabim. Stopimo skupaj, da nam bo jutri lažje.

Na koncu še enkrat beseda zahvale vsem, ki ste s svojim delom ali nasvetom pomagali pri razvoju naše občine. Hvala sodelavcem v občinski upravi.

Končal bom z mislijo: Ni nas veliko, je pa nas dovolj, da ponudimo prijatelju in gostu kruh in vino.

Spoštovane občanke in občani! Ob 4. občinskem prazniku vam iskreno čestitam in sočasno vabim na prireditve v času občinskega praznovanja.

Župan občine Gorišnica Slavko Visenjak

Ob praznovanju 4. občinskega praznika, ki ga bodo spremljale številne prireditve, na katere ste lepo vabljeni, Vam želim prijetne poletne dni, ki jih preživite čim lepše, v zadovoljstvu in sreči.

Župan občine Gorišnica

Slavko Visenjak

VESTI IZ VASI je glasilo občine Gorišnica, ki glasilo tudi izdaja.

Uredništvo: **Peter Kirič, Tatjana Mohorko, Tanja Maroh in Stanislav Golc.**

Fotografije: **Tatjana Mohorko, Foto Laura in Host**

Oblikovanje: **VEJCA**, Priprava in tisk: **MA TISK, d.d.**

Naslov uredništva: Občina Gorišnica, Gorišnica 54., 2272 Gorišnica

Telefon: (062) 708-062

Po mnenju Urada vlade R Slovenije se občinsko glasilo **VESTI IZ VASI** šteje med proizvode, za katere se plačuje 8% davek od prometa proizvodov.

Glasilo občine Gorišnica **VESTI IZ VASI** je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1509.

ANINO

Praznik sv. Ane, 26. mali srpan (julij)

God sv. Ane je za občane naše občine posebno pomemben dan, pomemben je bil celo še prej, preden smo se Haložani in polanci združili v skupno občino in si ga izbrali za občinski praznik.

Ta svetnica ima na Slovenskem izredno število farnih in podružničnih cerkva - ena takih je tudi daleč naokrog znana cerkva sv. Ane v Velikem Vrhu, blizu gradu Borl. S približno 300 m visokega hribočka, imenovanega tudi Strabolšak, kjer cerkev stoji, je čudovit razgled na okoliške vinske gorice, Ptujsko polje in grad Borl. In ravno ta romarska cerkva je bila ena stičnih točk sicer vedno sprtih Haložanov in polancev s Ptujkega polja - ob prazniku svete Ane so se k njej zgrinjale cele procesije ljudi z obeh koncev in še danes ni glede tega nič drugače. Že na predvečer prošenja so prihajali tudi romarji iz Slovenskih goric ali pa še oddaljenejših pokrajin in ti so lahko prespali v romarski hiši, ki stoji ob cerkvi, ali pa celo v sami cerkvi.

K cerkvi vodi več poti - odvisno pač, iz katere smeri romarji pridejo, in od tega, ali se odločijo za moderen in hiter način ali pa za pravo romarsko pot, kjer si je treba vzeti čas za peš hojo, pogovore s »soromarji«, čutenje narave okrog sebe in smisla te poti. Ena takih najbolj znanih »pravih romarskih poti« vodi iz Dolan od trgovnice Sidro po travniku čez potok Belo, pa po gozdičku ob križevem potu do vrha. Če pa se odločimo za hitrejšo pot z avtom, zavijemo pri tovarni v Dolanah na levo v dolino.

Po romarski poti skozi gozd je bil v preteklosti postavljen križev pot, sestavljen iz štirinajstih kapelic, a so bile po vojni razrušene, procesije ob križevem potu pa ukinjene vse do l. 1995, ko je bila na pobudo turističnega in športnega društva iz Cirkulan ter občine Gorišnica ta pot obnovljena. Namesto kapelic so postavili trinajst križev (za vsako vas eden), namesto štirinajstega križa na zadnji postaji križevga pota pa so takratni občinski

svetniki in župan obnovili edino še stoječo kapelico iz tega kompleksa kot skupno za vse vasi. Istega leta so bile spet uvedene procesije na aninsko soboto in od takrat se dogajajo vsako leto.

Kdo pa je sv. Ana sploh bila? Uradno praznovanje godu sv. Ane, Marijine matere, se je začelo šele proti koncu 16. stoletja, njeno čaščenje pa je bilo zelo razširjeno med ljudmi že pred tem časom. K priljubljenosti te svetnice je najbrž največ pripomogla likovna umetnost, ki je sv. Ano prikazovala v prizorih, ko objema svojo hčer Marijo (mater Božjo) in dete Jezusa. To jo je približalo predvsem materam - zlasti tistim, ki so to želele postati, pa niso mogle. Apokrifni evangeliji namreč vedo povedati, da je bila sv. Ana trikrat poročena, hčerko Marijo pa je spočela na stara leta zgolj s poljubom svojega moža Joahima. Kaj bi moglo biti bolj upanje vzbujajočega kot zgodba svetnice, ki ji je v za spočetje neugodnih okoliščinah uspelo to, kar si je želela marsikatera izmed njih!? Tako so nerodovne žene opravljale pobožnost devetih torkov po binkošti; torek je bil namreč sv. Ani posvečen dan - v torek se je menda rodila, v torek je umrla (sicer pa je tudi priprošnjica za srečno zadnjo uro).

Na praznik sv. Ane so se nekoč Haložani in Polanci pripravljali že preko zime, tako da so v manjši sodček natočili vino in ga »šparali za anino« - to kaže, da je bilo anino res velik praznik, ki ni mogel miniti brez vina, pa četudi so čez leto pili samo vodo in jabolčnik. Tudi prekajenega mesa je moralo nekaj ostati do takrat. Prošenje pri sv. Ani, ki poteka na aninsko nedeljo, pa je bilo (in je še) tudi pravi praznik za otroke, stojnice, obložene s pisanimi in bleščečimi stvarmi, omamijo vsako otroško glavico in vsaj nekaj je treba dobiti, če ne, je žalost prevelika. Medica in »licit« (lect) sta bila praznična priboljška v časih, ko otroci sladkarij še niso imeli na doseg roke. Da je ta dan res nekaj posebnega tudi za otroke še danes, poskrbi vrtiljak, ki ga postavijo v bližini prostora, kjer se zabavajo odrasli - v novejšem času je to tradicionalna veselica, ki je organizirana blizu mostu na Dravi, nekoč pa so se po maši v cerkvi sv. Ane ljudje razkropili

po zidanicah. V tistih časih je sv. Ana imela tudi napitnico:

Visoke so gorice, nizko je polje,
pa sveta Ana mati, ona je čez vse.
Le ga bom, le ga bom,
kar je notri naj gre ven.

Na predvečer aninega so hodila dekleta »pet aninega« k hišam, kjer so godovale Ane, Ančke in Anice, Nane in Nanike.

Tako je torej sv. Ana simbol povezovanja med nami - po površinskih razprtijah, ki se pojavljajo med ljudmi, poimenovanjih, ki si jih nadevamo, in lastnostih, ki jih nosimo, smo pod vsem tem samo ljudje in sv. Ana nas združuje v teh naših splošno človeških značilnostih. Tako haloška kot polanska dekleta so se pri njej priporočala za dobrega ženina, zakonci pa za veliko otrok in srečo v zakonu, tako polanci kot Haložani so se sv. Ani priporočali za srečno zadnjo uro. Cerkev na hribočku je nekaj takega kot most na Dravi pri Borlu, ob njej se osrediščamo na tisto, kar je res pomembno, razlike med nami pa nas združene dopolnjujejo. In ob vsem tem pomenu je god sv. Ane edini možen dan za naš občinski praznik.

Nada Jerenec

NAJDENA VERA

*Tavam po labirintu življenja.
Brezuspešno se trudim
brati po pajčevini časa
razmetane kose svojega
pravega jaza.*

*Ujeta med pasti življenja
se zavem svoje minljivosti
in nemoči.*

*In spet verujem,
da si ti edini,
ki vodiš mojo pot.*

MATEJA MURŠEC

MINISTER MARJAN SENJUR NA OBISKU V OBČINI GORIŠNICA

Ravninske in haloške občine se želijo razvijati

V juniju se je na delovnem obisku v občini Gorišnica mudil minister za ekonomske odnose in razvoj dr. Marjan Senjur ter se ob tej priložnosti srečal z župani in predstavniki občin Zavrč, Videm, Markovci, Dornava in Gorišnica. Minister Senjur je najprej prisluhnil težavam, s katerimi se na tem območju ubadajo tako ravninske kot tudi hribovite haloške občine, kjer je izredno dosti manj ali slabo razvitih območij.

Župani so govorili o precejšnjih težavah na področju komunalne infrastrukture, kjer bodo v prihodnje potrebovali izredno dosti sredstev za dokončanje začetih del in tudi za nove investicije - tako za napeljavo vodovodnih sistemov kot tudi za modernizacije cest in gradnjo telekomunikacijskih omrežij. Videmski župan Franc Kirbiš je ministru Senjuru povedal, da so se haloška naselja v zadnjih letih precej razvila, da pa imajo občine na hribovitih območjih pravzaprav največ težav in preskromne proračune. Zato je ministra pozval, da naj se vendarle nekaj spremeni na tem področju, saj občine že razmišljajo o skupnih projektih, nekatere manjše investicije pa so že izpeljale. Sicer pa je minister Senjur prisotne seznanil, da se z novim zakonom o skladnejšem regionalnem razvoju obetajo številne novosti, kajti šele takrat bo mogoče natančneje govoriti o pomoči države pri vzpodbujanju podeželja na poti k razvitosti po celi Sloveniji.

Minister Senjur si je ob koncu obiska v občini Gorišnica ogledal še ponos občine - Dominkovo domačijo, kajti kot je dejal, je zanjo že slišal v Ljubljani.

TM

Minister si je ogledal tudi Dominkovo domačijo v Gorišnici

SEJA OBČINSKEGA SVETA JE BILA JUNIJA

Svetniki potrdili letošnji proračun

Nazadnje so člani občinskega sveta Gorišnice zasedali 24. junija, ko so še zadnjič razpravljali o predlogu letošnjega občinskega proračuna. Župan Slavko Visenjak je svetnikom predstavil popravljeni predlog proračuna v višini dobrih 566 milijonov tolarjev in proračunski plan za leto 1999. Precej nestrinjanj in ostrih besed je bilo slišati na račun predvidene gradnje mrliške vežice v Gorišnici, ki je bila zapisana v planu, investicija pa potem s 35 milijonov tolarjev zmanjšana na 8.

Medtem ko so nekateri svetniki menili, da bi bilo bolje še letos odplačati najeti kredit in potem začeti novo investicijo (za odplačilo bo občina potreboval še 177 milijonov tolarjev), so drugi temu odločno nasprotovali. Tako je svetnik Vekoslav Čagran opozoril, da je mrliška vežica v Gorišnici občutno potrebna. Zanj so v prejšnjem občinskem svetu že pripravili vso dokumentacijo in izbrali idejni

načrt, zato bi bilo smotrno gradnjo pričeti še letos. Najverjetneje se bo tako tudi zgodilo, zaenkrat pa je občinski svet zanjo namenil 8 milijonov tolarjev.

V proračunu je za družbene dejavnosti letos planiranih 337 milijonov, od tega za kulturo 19, za otroško varstvo 41, za socialno varstvo 25,7, za izobraževanje 29, v ta okvir je vpisano še vračilo kredita 177 milijonov, 16 milijonov za investicijo OŠ Cirkulane, za šport 7,9 milijona, nekaj malega pa še za raziskovanje in razna društva.

Odbor za gospodarstvo, kmetijstvo in turizem ima v proračunu na razpolago 30 milijonov tolarjev: 19 naj bi jih porabili za razvoj in vzpodbujanje gospodarstva, kmetijstva in turizma, 11 pa bi jih potrebovali za ureditev obrtne cone Formin.

Prostorski plan in razvoj v letošnjem proračunu razpolaga s 147 milijoni tolarjev, samo za ceste bodo namenili 43 milijonov in za individualno komunalno rabo 39 milijonov. Za področje stanovanj je predvidenih 5 milijonov, za prostorsko planiranje 1,5 milijona, za zaščito in reševanje 15,7 milijona, za občinsko upravo 61,7 milijona in za politične stranke in druge organizacije dobre 3 milijone tolarjev.

V nadaljevanju seje so svetniki soglašali s predlogom komisije za priznanja in odlikovanja ob 4. prazniku občine Gorišnica, soglašali so tudi z ustanovitvijo skupne občinske uprave, s tem da organ skupne občinske uprave za občino Gorišnica izvršuje upravne naloge na področju varstva okolja in inšpekcijskega nadzora za dobo dveh let; po preteku dveh let se lahko sklep obnovi. Svetniki so se strinjali, da se razreši član nadzornega odbora občine Ivan Obrn, za novo članico odbora pa so imenovali Darinko Kelenc.

TM

VAŠKI ODBORI V HALOZAH

Odbor vaških skupnosti sestavljajo predsedniki VO (vaških odborov) in predsednik in podpredsednik, ki ga imenuje občinski svet. VO daje mnenje občinskemu svetu, odboru, nadzornemu odboru in županu o vseh zadevah iz njihove pristojnosti, ki se nanašajo na interese vaških skupnosti, zlasti pa o zadevah, ki se nanašajo na občinski proračun, na razvoj občine in na prostorsko ureditev občine, je zapisano v našem občinskem statutu.

Po končanem štiriletnem mandatu so stekle nove lokalne volitve in izvoljeni so bili tudi novi predsedniki vaških odborov. Na haloškem območju so to:

1. Mali Okič: **Rajko LESJAK**
2. Paradiž: **Martin MAJHEN**
3. Veliki Vrh: **Franč EMERŠIČ**
4. Brezovec: **Ruža BRLEK**
5. Gradišča: **Franč MILOŠIČ**
6. Medribnik: **Franjo TOLIČ**
7. Pohorje: **Anton KOKOT**
8. Paradiž: **Mirko MLAKAR**
9. Cirkulane: **Daniel POLAJŽER**
10. Gruškovec: **Franč BELŠAK**
11. Meje: **Slavko GABROVEC**
12. Pristava: **Milan VOGLAR**

Tanja Maroh

PREDSTAVLJAMO VAŠKI ODBOR GRADIŠČA

Haloška turistična vasica ima slabe ceste

V haloškem naselju Gradišča po zadnjih podatkih živi 307 prebivalcev, vas pa je po številu gospodinjstev in ljudi največja na območju nekdanje KS Cirkulane. Domačini radi povedo, da so Gradišča eno od haloških središč, saj tod mimo vodijo številne poti, med njimi haloška vinska turistična cesta, evropska pešpot in tudi vsem dobro znana haloška planinska pot. Prav te poti pa v Gradišča privedejo iz leta v leto več obiskovalcev, navdušenih planincev in pohodnikov. To daje Gradiščanom veliko vzpodbude pri razvijanju kraja.

Predsednik VO Gradišča **Franč Milošič** pravi, da so pred leti v naselju več delali kot danes, saj so s skupnimi močmi prišli do vodovoda, telefonov in tudi do asfaltiranih cest. Vse to nekateri zadnja leta pozabljajo, napredek pa v času nove občine ni šel kaj dosti naprej. »Od leta 1987, ko smo v Gradiščih uredili telekomunikacijsko omrežje, skoraj ni bilo več prave vaške akcije. Domačini smo sicer imeli nekaj dela na cestah, predvsem pa smo organizirali družabna srečanja in se pos-

Franč Milošič, predsednik VO Gradišča

večali načrtovanju napredka v naši vasi.

Naš glavni in največji problem še zmeraj ostajajo ceste; naj samo mimogrede povem, da imamo v Gradiščih še zmeraj 9 kilometrov neasfaltiranih cest, mnoge so potrebne obnove, še najbolj lokalna cesta od Cirkulan do Dravcev v sosednji videmski občini. Že nekaj časa opozarjamo odgovorne v občini, da je ta cesta na nekaterih mestih močno uničena in že ovira promet, ogrožata pa jo še dva plazova in bi ju prav tako morali sanirati. Od občine v prihodnje pričakujemo, da nam bo pomagala urediti ceste, kajti naš kraj postaja vse bolj turistično usmerjen in za to potrebujemo dobre cestne povezave.

V Gradišča vabijo z dobrodošlico mnoge table

Krajani so uspešno izpeljali čiščenje pri vaški kapeli

NA ANINO SOBOTO GRADIŠKA NOČ

Gradišča so domačini pred meseci še bolj označili, saj so ob vstopu v naselje postavili pet oglasnih tabel, in kar je še najvažnejše, na vseh križiščih so postavili manjše smerokaze, tako da se je v vasi sedaj lahko znajti. Lotili so se tudi organiziranja večjih čistilnih akcij (tukaj so se priključili tudi vsi člani vaškega odbora) in že na prvi, ko so čistili okolico vaške kapele, jih je bilo 50. Na začetku pomladi je čiščenje v sodelovanju z OŠ Cirkulane in Planinskim društvom Ptuj pod naslovom *Kje so tiste stezice* na nesrečo odpadlo, saj jim jo je takrat zagodlo slabo vreme, so pa bili uspešni s čistilno akcijo malo kasneje. Milošič pravi, da k sreči v Gradiščih nimajo divjih odlagališč in da ljudje lepo skrbijo za urejenost kraja.

V štiriletni plan si je vaški odbor zadal nalogo asfaltirati ceste, urediti odvodne kanale in obcestne ograje, ki bi bile marsikje zaradi varnosti ureditve nujno potrebne. Sami pa se bodo kmalu lotili ureditve cestne razsvetljave, kajti krajanji bodo zbrali večino denarja, opravili pa tudi nekatera dela; ostala sredstva pričakujejo iz občinskega proračuna.

Poleg delovnih akcij in želje po napredku pa se znajo v Gradiščih tudi povesečiti, saj tu živijo izredno družabni in veseli ljudje. Vsako leto pripravijo pri vaški kapeli tradicionalni

majski kres, na katerega so letos povabili tudi občinske moške, pa so se ti žal povabilu odzvali v skromnem številu, pravi Franc Milošič.

Družabnosti pa za letos še ni konec, kajti na Anino soboto bodo pripravili **Gradiško noč** na turistični kmetiji Emeršič, ki je ena svetlejših in znanih turističnih točk kraja, potem pa še družabno srečanje ob martinovem, ko je v vinorodnih Gradiščih najbolj veselo.

TM

ODPRTJE CESTE MEDRIBNIK - MEJE

Cesto v Meje je odprl minister Bergauer

Zgodilo se je 12. julija na novo asfaltirani cesti, dolgi okrog 3 km. Slovesno jo je odprl minister za promet in zveze mag. Anton BERGAUER ob sodelovanju župana Slavka VISENJKAKA in svetnice Elizabete KORENJAK.

Naložba je bila vredna nekaj čez 35 milijonov tolarjev, denar pa je pritekal iz naslova *zelene meje*. Finančni prispevek občine Gorišnica je bil pri ureditvi dokumentacije in lastništva. Za izvajalca del je država izbrala Cestno podjetje Ptuj.

Poleg ministra Antona BERGAUERJA so se je slovesnosti udeležili še Dragomir BOLE, predstavnik za zeleno mejo, ter predstavniki Cestnega podjetja Ptuj, obmejne policije, občinski svetniki, predstavniki medijev ter mnogi zadovoljni domačini.

Organizatorji prireditve so pripravili bogat kulturni program, v katerem so sodelovali: ljudski pevci PD Cirkulane, mešani pevski zbor Frančka KOZELA, Dejan KOLEDNIK, učenec II. razreda OŠ Cirkulane, Nataša KOLEDNIK, dijakinja II. letnika gimnazije, ljudski pevki Marica DEBELJAK in Terezija JUGOVEC, domačinka Petra KOROŠEC in na koncu klepetavi gobar (*Franc KORENJAK*), ki je najzaslužnejše za novo cesto obdaril s spominskim darilom. Veselo praznovanje na postojanki TILIN BREG so popestrili vaški godci.

Tanja Maroh

Za dobro voljo so ob otvoritvi ceste v Meje med drugimi skrbeli tudi domači ljudski pevci in harmonikar

Pri sv. Florjanu so se veselili nove ceste

V CUNKOVCIH SO V JUNIJU SLAVILI

Krajanji ponosni na športno-vaški dom

O Cunkovcih, najmanjši vasi na goriški območju, se bolj poredko sliši. Naselje je majhno, premore le 27 hiš, 26 gospodinjstev in v vasi po zadnjih podatkih živi kakih 80 ljudi. Pa se s svojo majhnostjo Cunkovčani radi pohvalijo, poleg tega pa so delavni in predani napredku, saj so si v zadnjih letih uredili prav vse, kar mora danes imeti vsako bolj razvito naselje. Imajo vodovod, cestno razsvetlavo, dobro urejeno telefonijo, kabelski sistem, sicer nekoliko slabše urejene ceste, letos spomladi pa so uresničili zadnjo in tudi največjo željo krajanov: ob vaškem igrišču so zgradili športno-vaški dom, leseno brunarico, in ob njej dan po dnevu državnosti (26. junija) pripravili veliko slavo.

Včasih so se Cunkovčani dobivali pri domačinu **Janezu Valenku**. Že v sedemdesetih in osemdesetih letih so organizirali veliko športnih srečanj, uredili so si športno igrišče, vaškega doma pa niso imeli. Predsednik VO Cunkovci **Franč Ivanuš** pravi, da so ga želeli bolj kot kaj drugega, zato niso ostali samo pri željah in načrtih, ampak so stopili skupaj, za pomoč zaprosili goriškiško občino in veliko denarja

nabrali pri krajanah in sponzorjih. Imenovali so gradbeni odbor in za predsednika **Milana Šegula**, ki je okrog sebe zbral še nekaj zagnanih krajanov (člani so bili: **Ludvik Vogrinec, Bogdan Kelenc in Marjan Valenko**). Potem so začeli spravljati skup načrte, izbirali so med ponudbami in se nazadnje odločili za leseno hišico, za katero so sodili, da bi lepo sodila v vaško okolje in bila prijaznega videza. Ob otvoritvi so mnogi menili, da je bila odločitev dobra, saj je hiška pravi »biser« vasi in od prvega trenutka postaja priljubljeno zbirališče vaščanov.

Milan Šegula je ob odprtju cunkovskega športno-vaškega doma dejal,

da so v vasi združili ideje in načrte, odločili so se za čim cenejšo investicijo (na koncu je bila investicija vredna 3,5 milijona tolarjev) in gradbena dela zaupali podjetniku Francu Kuhariču s Polenškaka, veliko drugega dela pa so opravili kar sami. Zato si po besedah Šegule prav vsi zaslužijo priznanje in zahvalo za opravljeno delo, kajti dom je bil zgrajen in dokončan v dveh mesecih, danes pa že lahko sprejme 50 ljudi, ponuja prostor na terasi in je prav gotovo največji ponos kraja. Investicija je bila za majhno vas velik zalogaj, vendar pa so Cunkovčani dokazali, da se kljub majhnosti da narediti veliko, če je le volja krajanov dovolj močna.

Vaški dom v Cunkovcih bo poslej družil staro in mlado

VRVICO JE PREREZALA URŠKA JURIČ

Svoj vaški dom so Cunkovčani s ponosom predali v uporabo na 4. vaškem srečanju, ko so prišli skupaj zdajšnji in prejšnji Cunkovčani, ki so se iz vasi odselili, a se vsako leto radi vračajo. Letos je bilo srečanje posvečeno tudi praznovanju dneva državnosti. Slovesnost so s pesmijo obogatili **Pevci vasi in tamburaši iz Gorišnice**, svojo vas je lepo opisala Katja Jurič, na zgodovino Cunkovcev pa je spomnil eden starejših udeležencev srečanja, 80-letni **Alojz Valenko iz Dornave**. Nov vaški objekt je blagoslovil farni župnik **Ivan Holobar**, vrvičco pred vrati doma pa je prerezala ena najmlajših Cunkovčank **Urška Jurič**.

CUNKOVČANI GOSTILI ODDAJO »RAJŽAMO IZ KRAJA V KRAJ«

Glas Cunkovčanov se je slišal še dlje v drugem julijskem tednu, ko je bila tam na obisku ekipa Radia Ptuj in v živo z domačije Janka Valenka prenašala oddajo *Rajžamo iz kraja v kraj*. Gostje v oddaji: **Franč Ivanuš, Alojz Zidarič, Marija Šimenko, Jan-**

Mala Cunkovčanka je vzela v roke škarje in pred vrati novega doma prerezala vrvičco

ko Valenko in Milan Šegula so poslušalcem na zanimiv način predstavili svojo vas in njene posebnosti, govorili o njeni zgodovini in razvoju ter na koncu nekajkrat omenili največjo pridobitev doslej - športno-vaški dom. Harmonikar **Jernej Žohar** je s harmoniko v roki poskrbel v oddaji za dobro voljo, v Cunkovcih pa je bil tistega četrtekovega popoldneva na obisku tudi župan **Slavko Visenjaki**.

TM

REGIJSKO TEKMOVANJE GASILK V MALI VASI

Gasilstvo ima na Slovenskem častljivo mesto med vsemi oblikami združevanja ljudi in je prav gotovo najštevilčnejša združba nasploh. Gasilci in gasilke, ki s svojo pripravljenostjo priskočiti na pomoč ne izbirajo ne ure ne dneva, se radi družijo in pokažejo svojo pripravljenost ter veščine na tekmovanjih, ki so čisto formalna, včasih pa tudi oblika druženja in zabave. Takšno tekmovanje druženje je bilo v soboto, 19. junija, v Mali vasi, ker so domači gasilci pripravili regijsko tekmovanje, na katerem se je zbralo 10 ekip.

Gasilke so se pomerile v štirih igrah, ki so bile prej oblika druženja in zabave kot resno tekmovanje, na njem pa je bilo treba pokazati večje obvladovanje orodja in medsebojno uigranost. V prvi igri so gasilke zbijale tarčo s staro ročno brizgalno, ki jo bilo treba kar krepko poganjati, preden je voda v obliki curka zadela tarčo. V drugi igri so tekmovalke prenašale vodo iz bližnjega ribnika do večje posode, pri čemer so morale biti čim hitrejše in natančnejše, da ne bi med potjo izgubile te dragocene tekočine, ki je navsezadnje odločala o zmagovalcu te igre. Sodniki, ki so vsaki od ekip natančno izmerili višino prinešene vode v milimetrih, so imeli nemalo težav, saj se je morala razburkana voda najprej umiriti, preden so lahko opravili natančno meritev. Da bi bilo čakanje čim krajše, so si pomagali kar s pokrovko, ki ima svoje običajno mesto v domači kuhinji.

V tretji igri so gasilke pokazale znanje, ki ga premorejo le najboljši nogometaši, saj so mojstrsko streljale proti голу. Le tu in tam se je primerilo, da so gol zgrešile, navdušeni navijači in gledalci pa so se ob tem izvrstno zabavali.

Četrta igra je bila hkrati finale, saj je bil izid do končne igre zelo izenačen, zato je bil boj za prvo mesto kljub v prvi vrsti družabnemu srečanju izjemno zanimiv. Kot se za finale spodobi, je bila igra izjemno doživetje tako za tekmovalke kot gledalce. Na ribniku je

bilo treba v čim krajšem času obveslati bojo in se vrniti do cilja, to pa vsem tekmovalkam ni uspelo hitro, saj so mnoge spoznavale še nabrežino s floro in favno, to pa seveda v poteku igre ni bilo predvideno. Reševalni čoln, ki so ga pripeljali poklicni gasilci iz Ptuja, je sicer čakal namočen v vodo tünfškega ribnika, a usposobljeni ekipi, ki ga pri reševanju uporabljajo, ni bilo treba posredovati. Da je poveljnik gasilske zveze Gorišnica **Vlado Kelenc** uspešen krmar, je dokazal tudi sam, ko je na željo navdušenih gledalcev pokazal, da zna rešiti nenačrtovane naloge in se znajde tudi v vodi.

Končni vrstni red regijskega tekmovanja v Mali vasi je bil takšen: **1. GZ Juršinci, 2. GZ Lenart, 3. GZ Gorišnica, 4. GZ Dornava in GZ Majšperk, 6. GZ Ptuj, 7. GZ Ormož, 8. GZ Slovenska Bistrica, 9. GZ Trnovska vas in GZ Vitomarci in 10. GZ Kidričevo.**

Regijskega tekmovanja v Mali vasi, ki so ga odlično organizirali domačini, so se kot gostje udeležili član predsedstva GZ Slovenije **Stanko Steinbahr**, predsednik podravske regije **Franc Simeonov** ter **Zdenka Leskovar**, članica sveta GZ Slovenije in predsednica gasilk podravske regije. Vsi so pohvalili izjemno izbiro iger ter prizadevanja tekmovalk in organizatorjev, ki so se trudili, da bi bilo to srečanje res prijetno in zanimivo. Za to gre pohvala **GD Mala vas**, vodji žena pri GZ Gorišnica **Danici Ambrož** in predsedniku GZ Gorišnica **Aloju Vesenjaku**.

P.K.

PGD MALA VAS PRAZNUJE 50-LETNICO

Društvo bogatejše za novo orodno vozilo

Želja vaščanov, pomagati prijatelju, sosedu in znancu v stiski ali ob požaru, je vaščane Male vasi prevedla tako daleč, da je že 8. januarja 1949 domačin Jožef Pignar sklical sovaščane, piše v gasilski kroniki. Sestanka pri Francu Kostanjevcu se je udeležilo 21 vaščanov in sklenili so us-

tanoviti prostovoljno gasilsko četo. Zapisnik so pozneje dostavili takratnemu poveljniku občinske gasilske zveze Martinu Horvatu in ta je pisno odobril ustanovitev gasilske čete v februarju istega leta. Ta je nekaj časa delovala pod okriljem gasilskega društva Gajevci, ko pa je vodstvo čete nabavilo najosnovnejšo gasilsko opremo, je iz čete nastalo samostojno GD Mala vas.

Ustanovni ali bolje rečeno prvi člani upravnega in nadzornega odbora so bili: *predsednik Stanko Vaupotič, poveljnik Jožef Pignar, podpoveljnik Ivan Muhič, blagajnik Franc Kostanjevec, tajnik Ivan Pignar in orodjar Ivan Sok*. V društvu so hitro po ustanovitvi pričeli razmišljati tudi o skupnih prostorih. Na zemljišču, ki je bilo v lasti Alojza Pignarja in Ozvalda Tomažiča, so pričeli graditi orodjarno, pisarno in kulturno-prosvetno dvorano. V gradnjo so se vključili mnogi vaščani in žrtvovali veliko ur prostovoljnega dela, dom pa so že leta 1952 odprli. Namenjen je bil tako gasilcem kot domačim kulturnikom. Kot je zapisano v kroniki društva, je v gasilskem domu tri leta potekal tudi pouk za učence iz vasi Muretinci, Gajevci in Mala vas, domačini pa so ob večjih praznikih prirejali tudi srečanja in proslave.

Gasilci v Mali vasi so za morebitne spopade z rdečim petelinom razmišljali tudi o motorni brizgalni in jo leta 1955 predali v uporabo; takrat so jim Ptujčani z notranje uprave podarili še

Predsednik PGD Mala vas Ivan Mikša

PGD Mala vas danes vodijo:

predsednik Ivan Mikša, podpredsednik Slavko Bezjak, poveljnik Janez Ambrož, podpoveljnik Janez Domanjko, blagajnik Bojan Ivanuša, tajnik Anton Veselič, gospodar Franc Domanjko, šofer Miran Plošinjak, vodja žensk Marija Domanjko in vodja mladine Lidija Kovačec.

ročno sireno. Ob 20-letnici so kupili novo 800-litrsko motorno brizgalno znamke Rosenbauer, zaradi pomanjkanja požarne vode pa so v vasi zgradili še tri podzemne cisterne za gasilno vodo. Konjska vprega pri hitri intervenciji seveda ni zadostovala, zato so že leta 1974 kupili vozilo TAM 2000,

Gasilski dom v Mali vasi je sedaj lepo obnovljen

leta 1981 pa nov gasilski avtomobil TAM 75A, ki je v uporabi še danes, vmes pa so kupili še novo motorno brizgalno. Društvo se je tudi pozneje ubadalo s prostorsko stisko, zato so v letu 1983 v Mali vasi pričeli dograjevati gasilsko dvorano, kuhinjo in kletne prostore in urejati ostrešje, seveda pa poleg številnih delovnih akcij niso pozabljali na usposabljanje na operativnem področju: udeleževali so se gasilskih tečajev in si pridobivali znanje pri napredovanju v višje čine. Ob 30-letnici so razvili svoj društveni prapor in sedem let kasneje še pionirski prapor.

Tekmujejo člani in članice

Vsa leta so gasilci Male vasi dosegali vidnejše rezultate na gasilskih tekmovanjih doma in po Sloveniji, in kot pravi predsednik PGD Mala vas **Ivan Mikša**, so v društvu ponosni na svoje desetine: člansko A, članic B in članov B, ki se s tekmovanj vračajo z odličji, pokali in priznanji. Leta 1996 je društvo prejelo diplomu kot najboljši v GZ Gorišnica, uspešno tekmujejo v gasilski ligi gasilskih zvez Gorišnica in mestne občine Ptuj, na domačem občinskem tekmovanju pa so že nekaj let zapored najuspešnejše društvo. Poleg tega so se tudi sami že zapisali kot uspešni organizatorji gasilskih tekmovanj.

»Uspehe društvu prinese tudi dobra

TRETJI DAN GASILCEV GZ GORIŠNICA

V Mali vasi so 16. in 18. julija že praznovali 50-letnico obstoja gasilskega društva, to pa je sodilo med prireditve ob letošnjem 4. občinskem prazniku. Srečali so se veterani in veteranke GZ Gorišnica, pripravili so gasilsko taktično vajo, na osrednji slovesnosti pa so podelili odlikovanja in priznanja najzaslužnejšim članom ter blagoslovili nov gasilski avtomobil in sliko sv. Florjana.

Sv. Florjan vaščane varuje pred požarom

opremljenost, zato si gasilci Male vasi že dalj časa prizadevamo kupiti novo orodno vozilo. Zaradi tehnološke dotrajanosti starega vozila in opreme v njem nimamo možnosti gašenja v zaprtih prostorih. Težav je v letošnjem jubilejnim letu konec, kajti s pomočjo GZ Gorišnica, številnih sponzorjev in botrov ter seveda domačinov smo uspeli nabaviti novo vozilo znamke Mercedes Benz, tip 412, z vgrajeno opremo GVV1, za kar smo skupaj z nadgradnjo potrebovali blizu 9 milijonov tolarjev. S tem vozilom bomo pridobili možnost hitrega in sodobnega gašenja začetnih požarov in požarov v zaprtih prostorih, pa tudi požarov v avtomobilih in gasili bomo lahko kmetijsko mehanizacijo. Živimo namreč na kmetijskem področju, imamo kar nekaj moderno opremljenih kmetij in farmo nesnic Perutnine Ptuj s šestimi objekti, ki so jim ob lanskim poplavam priskočili na pomoč. Ti podatki kažejo, da sodobno gasilsko opremo nujno potrebujemo, če želimo ustrezno priskočiti na pomoč ter reševati ljudi in premoženje, pravi predsednik Mikša.

Volje in izkušenj v gasilstvu jim v Mali vasi ne zmanjka, zato so se na praznovanje jubileja društva še posebej dobro pripravili. Domačini so priskočili na pomoč pri obnovi gasilskega doma; lepo so ga preuredili, zamenjali os-

trešje, ga prepleskali odzunaj in znotraj in naredili nova garažna vrata. Pri tem so jim veliko pomagali domači mojstri. Nova pa je tudi podoba sv. Florjana na pročelju doma, ki, po sliki sodeč, celo vas čuva pred požarom. Predsednik **Mikša** je tudi povedal, da so letos v društvu k sreči zabeležili le en požar na domačiji čez cesto (kjer je ravno pred 50 leti in na ta isti dan, kot je bil požar, prišlo do ustanovitve društva), najhuje doslej pa je bilo leta 1992, ko so v Mali vasi zabeležili kar pet požarov; tega si nikakor več ne bi želeli. Trenutno imajo v društvu 40 aktivnih članov in članic, lepo število izobraženih gasilcev z različnimi čini, pred kratkim pa jih pretresla smrt ustanovnega in izredno prizadevnega člana **Jožefa Pignarja**, ki mu je smrt prekrizala veselje ob praznovanje zlattega jubileja društva.

Med gasilci pa je še zmeraj živ rek enega od ustanovnih članov **Franca Vogrinca**, ki pravi takole: »*Sovraštva ne gojimo, poznamo le pomoč, pomagat prihitimo, naj je dan al' pa noč.*« Prav s temi vzpodbudnimi besedami se gasilci Male vasi že obračajo v drugo polovico stoletja svojega dela in skrbi za varovanje krajanov in njihovega premoženja pred požari in drugimi naravnimi nesrečami.

TM

DOBITNICA OBČINSKE PLAKETE

HEDVIGA FRIC

Skozi življenjske nauke, ki jih je svečpljala kot učiteljica slovenskega jezika, so jo spoznale mnoge generacije učencev. Veljala je za strogo in dosledno učiteljico, kadar je beseda tekla o znanju slovnice in pravopisa, sicer pa je znala prisluhniti težavam učencev in jih usmerjati na pravo pot. Zato tudi sedaj, ko je v pokoju, uživa spoštovanje bivših učencev, kadar se priložnostno srečujejo.

Ob visokem priznanju, ki ga občina Gorišnica **gospe Hedvigi Fric** poklanja za njen prispevek na področju poklicnega udejstvovanja, smo jo zaprosili za kratek pogovor.

VESTI IZ VASI: Vse življenje ste se ukvarjali s poučevanjem slovenskega jezika. Kdaj ste spoznali, da je to področje, ki vas najbolj zanima?

"Na prehodu iz osnovnega šolanja na srednjo stopnjo, ko je bila organizirana nižja gimnazija. To je bilo na prehodu šolskega leta 1949/50, ko sem bila zelo uspešna pri izpitih."

VESTI IZ VASI: Se spominjate, koliko generacij je šlo skozi vaše roke?

"Spomnim se, da sem bila leto 1946 poslana v četrti razred, kjer so bile same deklice; to je bil letnik 1934, učila pa sem do leta 1981, torej generacijo 1966. Ja, veliko jih je šlo skozi moje roke."

VESTI IZ VASI: Veljali ste za izredno strogo in neizprosno učiteljico. Kako na to mnenje gledate vi? Se vam zdi, da so vas upravičeno imeli za »strah in trepet«?

"Z otroškega stališča gotovo, ampak vodilna želja je bila solidna osnova za življenje, ki se je večkrat pokazalo bolj trdo kot prijazno. To govorim iz svojih izkušenj. Moje največje zadoščenje je bil dober uspeh učencev."

VESTI IZ VASI: Zelo aktivni ste bili tudi na drugih področjih, povezanih s kulturo. Kaj vas je še navduševalo?

"Ljubezen in spoštovanje do matere besede. Hotela sem poudarjati bogastvo in lepoto materinščine, izvajalce pa navdušiti za ljubezen in spoštovanje do slovenske besede, ki si je težko utirala pot k srcu in svetlobi."

VESTI IZ VASI: Bi danes, ko živimo zelo intenzivno in se odmikamo od maternega jezika v poplavi vseh medijev, ki nas obkrožajo, lahko svetovali, kako ohraniti stik z jezikom in identiteto?

"Da: prvenstveno uporabiti naše, slovenske izraze, saj imamo primerno kulturno raven, primerljivo z razvito Evropo, zato sem nasprotnica vseh tujk, še posebej angleških."

VESTI IZ VASI: Kaj svetujete mladim, kako naj se »sprijateljijo« s slovenskim jezikom?

"S knjigo v roki; čim več naj berejo, s tem zaposlijo možgane ter tako razvijajo svoj intelekt."

VESTI IZ VASI: Prav gotovo ste v bogatem opusu svojega dela naleteli na prijetne dogodivščine. Kaj vam je posebej ostalo v spominu?

"Bilo je dosti, dosti bogatih trenutkov. Zato iz bogastva doživetij ne bo mogla izluščiti enega samega. Čudovit je bil, na primer, večer s koroškimi pevci iz Globasnice, za katere sem pripravila lep vezni tekst."

VESTI IZ VASI: Ali ste prepričani, da bi danes ponovno izbrali poklic učiteljice?

"Vsekakor! Ta poklic me je življenjsko obogatil."

VESTI IZ VASI: Gotovo vam v pokoju ni dolgčas. Kaj vse počnete zdaj, ko vam ni treba popravljati nalog učencev?

"Če sem čisto iskrena, imam vse leto dovolj dela z učenci, ki prihajajo po nasvete, pomagam jim pri učenju, lektoriram zaključna dela, tako da mi ni dolgčas."

VESTI IZ VASI: Skozi učenje ste z različnimi nauki vsajali učencem napotke za življenje. Imate tudi kakšen napotek za naše bralce?

"Vsak poklic, ki ga človek opravlja, ima svojo veliko ceno in vrednote, predvsem takrat, če se je človek za poklic odločil zavestno in z ljubeznijo."

Učiteljica Hedviga Fric je svoj poklic in svoje ljubiteljsko kulturno delo opravljala z vso predanostjo in ljubeznijo, saj je pripravila več kot 300 prireditev, napisala ogromno veznih tekstov zanje, se angažirala (in se še vedno) na področju ljubiteljske kulture, z veliko ljubeznijo se posveča slovenskemu jeziku. Zato za svoj prispevek k življenju vsega okolja prejme plaketo občine Gorišnica.

P.K.

DOBITNIKI OBČINSKEGA PRIZNANJA

DEKAN EMIL DREV

Eno najplemenitejših del v poslanstvu človeka je, biti duhovnik. Kako bi to delo opisali?

"Biti duhovnik? Omenil bi rad dvoje: človek je bitje, ki potrebuje ob sebi pomoč. V vsaki družbi ljudje lahko najdejo pomoč v človeku, ki se je pripravljen darovati. To je ena stvar. Drugo, kar bi rad povedal, pa je, da sem sam osebno že opravljal drug poklic in ob opravljanju različnih dolžnosti sem spoznal, da lahko naredim še lepšo službo človeku v tem poklicu."

V Haloze ste prišli 1973. Pred dvema letoma ste praznovali častitljivi jubilej - srebrno mašo. Ali danes lahko rečete, da ste pravi Haložan?

"Človek je to, kar je, in ko dolgo živiš s krajem, postaneš to, kjer si. V delu se trudim živeti s Haložami in za njih, čeprav ostajam rojak svojega kraja."

Vaše dolgoletno službovanje v Halozah je gotovo nosilo s seboj veliko preizkušenj. Ali ljudje poznamo in razumemo stisko sodobnega duhovnika?

"Res, človek v dobi službovanja 27 let doživi poleg sonca tudi senčne strani, predvsem v kontaktu z ljudmi. Misel bi zaključil takole: 'Nisem prišel klicati pravičnih, ampak krivičnih.' To je moje geslo in moj poklic. V tem duhu skušam biti zvest."

Kje vidite glavna nasprotja med moderno družbo in Cerkvijo?

"V vsakem času je bila razlika med družbo in Cerkvijo. To je naravno oz. nekaj je naravni svet, nekaj nadnaravni. In ta napetost je nujna. To je znamenje, da je Cerkev "CERKEV" in svet "SVET". Razliko razumem kot nekaj povsem naravnega. Tudi v zgodovini je bilo to vedno čutiti. Pred kratkim smo si ogledali predstavo Celjski grofje. Cerkev je bila ena stran in družba druga. Zanimivo: največkrat vzbuja napetost med družbo in Cerkvijo varovanje resničnega, pravega življenja. Cerkev ščiti pravo življenje v družbi in bo vedno branila življenje."

Kaj menite, kako bi morali povezati vsakdanje življenje in nedeljsko mašo?

"Za kristjana je nedeljska maša del njegovega življenja po veri. Kakor je vsakdanje delo del njegovega življenja, tako je za kristjana tudi maša."

Kakšna sta po vašem nedelja in prosti čas ob koncu tedna za haloškega človeka?

"Ko govorimo o haloškem človeku, moramo vedeti, da živi tukaj veliko ljudi v težjih razmerah kot drugod. In tako si človek v Halozah ne more privoščiti koncev tedna 'samo zase', za svoj prosti čas, ampak bo moral postoriti svoje obveznosti za življenje."

Katere bogoslužne službe imate v župniji?

"Nekatere službe imamo, pa ne tečejo tako, kot bi to želeli, nekaterih pa enostavno nimamo. Danes je nujno, da ima duhovnik ob sebi še nekatere skupine, ki posebej odgovorno sodelujejo pri bogoslužju. To so: člani župnijskega sveta, ključarji, pevski zbor, ministranti, bralci beril. Potrebovali bi pa predvsem sodelavce pri oblikovanju bogoslužja, pri urejanju in čiščenju cerkve in mežnarja."

Kje se najpogostejše pojavijo težave pri obnovi bogoslužnih prostorov in njihove okolice?

"Bogoslužni prostori so predmet skupne odgovornosti v župniji, in kolikor je te skupne odgovornosti v ljudeh, toliko lažje je to opravljati z ljudmi. Iz svojih izkušenj in bivanja v tem kraju lahko rečem, da je te zavesti premalo."

Kakšne so vaše izkušnje o delu v mladinski skupini, kaj od nje pričakujete in kaj bi spremenili?

"Na splošno je mladina odsev sodobne družbe, ki je vedno bolj liberal-

no-materialistična. Mislim, da je mladim potrebno ponuditi samo tisto, česar jim materialistično-liberalna družba ne more dati. To pa so duhovne vrednote."

Kako gledate na današnje delo lokalne samouprave in uveljavljanje demokracije?

"Biti moramo iskreni in si priznati, da se vsi skupaj še moramo učiti demokracije. Tudi njeni nosilci so potrebni praktičnega uka. Stanje, ki ga doživljamo v naši lokalni demokraciji in če ga primerjam, od kod smo prišli, je dobro. Če sem konkreten, ne vidim večjih spodrslijajev. Vendar se bomo morali še vsi naučiti pristne in večje demokracije."

Je tih, miren, rahlo zadržan, duhovit, poln optimizma in dobre volje. Njegova življenjska usmeritev je delo za človeka. Rad pride, kamor je povabljen, in je povsod tam, kjer je potrebna pomoč. Dobro pozna haloškega človeka in mu nenehno vliva pogum. Pa ne samo zaradi svojega poslanstva temveč, predvsem zato, ker zna biti človek odprtega srca.

Po čem spoznamo, da je nekdo pravičen in značajan? Po tem, da govori resnico ter da živi in dela v skladu z njo. Gospod dekan, hvaležni in ponosni smo, da vas imamo.

Tanja Maroh

KPD »FRANČEK KOZEL«, CIRKULANE

Kulturno-prosvetno društvo Franček Kozel, Cirkulane, letos praznuje stoto obletnico ustanovitve takrat bralnega društva Naprej. Društvo je razen v obdobju med obema vojnama delovalo neprekinjeno, v njem pa poleg mešanega pevskega zbora, dramske skupine, tamburašev in knjižnice delujejo še ljudski pevci, Mladi veseljaki in tamburaška šola. Letošnje jubilejno leto društvo pripravlja bogat koledar prireditev in zbornik ob stoletnici organiziranega kulturnega delovanja v Cirkulanah in okolici.

Člani kulturno-prosvetnega društva

sodelujejo na vseh občinskih prireditvah in proslavah, v društvu pa vsako leto pripravijo najmanj eno samostojno prireditev. Sodelujejo na skoraj vseh medobmočnih srečanjih in revijah. Udeležujejo se tudi državnih in prireditev izven Slovenije. Vedno in povsod pa, kjer je to le mogoče, predstavljajo tudi občino Gorišnica, bodisi na gostovanjih bodisi z organizacijo prireditev širšega pomena.

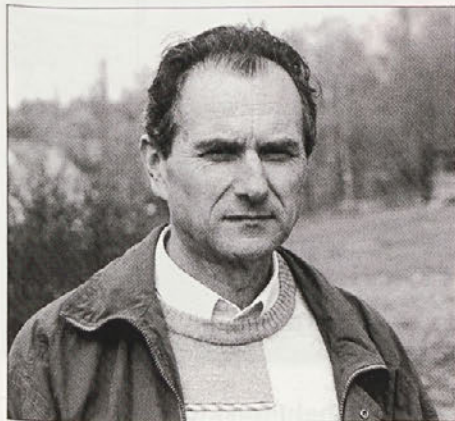
Zato občina Gorišnica ob 4. občinskem prazniku Kulturno-prosvetnemu društvu »Franček Kozel«, Cirkulane, podeljuje listino občine Gorišnica.

PODJETJE ŽIHER, D.O.O.

Uspešno podjetje se širi

Začetki samostojne obrtne dejavnosti Alojza Žihra segajo v leto 1983. Najprej se je kot samostojni podjetnik usmeril na področje prevoza betona; dejavnost je začel opravljati sam z enim motornim vozilom (avtomobilskim mešalcem za prevoz betona). Prevoz betona se je kmalu pokazal kot donosna dejavnost, zato sta se z ženo Marijo odločila razširiti svojo dejavnost na več tovornih motornih vozil. Pozneje so Žihrovi zgradili bencinski servis v Moškanjcih, pred dobrima dvema letoma so investirali v izgradnjo samostojne betonarne v Ormožu, v letošnjem letu pa podjetje širi storitveno dejavnost ob Petrolovem bencinskem servisu.

Žena Marija je Aojzu pomagala od samega začetka, saj je opravila nešteto pisarniških del, med drugim je vodila tudi poslovne knjige. Leta 1991 sta se zakonca Žihra odločila, da ustanovita podjetje **ŽIHER, d.o.o.**, zaposlila sta dva nova delavca in svojo dejavnost razširila še na prevoz cementa v rinfuzi. Že od vsega začetka pa sta imela idejo o odprtju bencinskega servisa; ta je bil zgrajen v letu 1993. Za realizacijo te poslovne ideje sta imela izpolnjen pomemben pogoj - zadostne površine zemljišča na primerni lokaciji ob regionalni cesti Ptuj - Ormož v Moškanjcih.

Po končanih pogajanjih sta se odločila za sodelovanje s Petrolom. Bencinski servis Žiher je bil odprt 1994. leta, prav tako okrepevalnica, dve leti pozneje pa je podjetje Žiher investiralo v izgradnjo samostojne betonarne. Ker na ministrstvu za okolje in prostor niso bili dovolj razumevajoči za razvoj te dejavnosti v domači občini, so Žihrovi betonarno zgradili v Ormožu na zemljišču, ki je bilo v lasti Opekarne Ormož. V tem času so v uspešnem podjetju že pričeli pripravljati dokumentacijo za izgradnjo II. faze ob bencinskem servisu v Moškanjcih, a so morali na pridobitev gradbenega dovoljenja čakati dolga tri leta(!) in šele letos maja so lahko pričeli uresničevati investicijo. Tako bo podjetje za dejavnost avtoprevoznitva zgradilo avtomehanično delavnico, razširili bodo gostinski del in uredili poslovne prostore, v zadnji fazi pa nameravajo urediti še sodobno avtopralnico.

Z novo investicijo želi podjetje Žiher doseči načrtane cilje v dopolnitvi dejavnosti. Podjetje je v vseh letih poslovalo pozitivno, v letu 1997 je bilo na 14. mestu med hitro rastočimi podjetji v Sloveniji, danes pa družinsko podjetje zaposluje že 30 delavcev, med temi kar pet družinskih članov. Dejavnost podjetja obsega: trgovino na drobno in debelo - bencinski servis Žiher-Petrol, okrepevalnico Žiher, prevoz, dobavo in vgraditev betona, prevoz drugih betonskih agregatov, razvoz kurilnega olja, proizvodnjo sveže betonske mešanice in nazadnje še upravo z lastnim računovodstvom in drugimi službami.

Dober uspeh se dosega s trdim delom in dobrim vodenjem podjetja - tega se v podjetju Žiher dobro zavedajo, veliko pa k uspehom pripomorejo tudi zaposleni v podjetju, ki morajo čutiti pripadnost podjetju in se truditi po najboljših močeh.

Podjetju ŽIHER, d.o.o., iz Moškanjcev občina Gorišnica ob 4. občinskem prazniku podeljuje listino občine Gorišnica.

TM

KONCERT DOBRE VOLJE V GORIŠNICI

Na Koncertu dobre volje je nastopil tudi ansambel Ptujskih 5

Nedelja, 9. maja, se je prebudila v dežju in prav nič ni kazalo, da se bo ta dan v Gorišnici zgodilo nekaj velikega. Pravzaprav je bilo vse nared za veliki koncert, ki naj bi bil v popoldanskih urah. Je že res, da vreme koncertu, ki je našel zatočišče v novi večnamenski dvorani, ni moglo do živega, pa vendarle je lepše odpraviti se od doma v lepem vremenu. Okoli poldneva se je oblačnost začela umikati, celo več, posijalo je sonce in naznailo dokončno odločitev vsem tistim, ki so oklevali; jasno je bilo, da bo Gorišnica postala cilj mnogih poti od tu in tam.

Tako se je tudi zgodilo. Od 14. ure dalje so ljudje že prihajali, si z zanimanjem ogledovali tonsko vajo nastopajočih in upali, da bo tokrat dvorana polna ljudi dobre volje. Samo v zaku-lisju je bilo malce bolj napeto, saj je bilo potrebno postoriti še nekaj malenkosti, a smo jih tisti, ki se s tem poslom ukvarjamo, že tako vajeni.

Dvorana je že dihala od množice, ki jih je pritegnil **Koncert dobre volje**, zato se je v Gorišnici, ki je bila polna avtomobilov od vsepovsod, začelo zares. V treh urah glasbe in smeha so nastopili: **MPZ Ruda Sever, Gorišnica, ansambel KRONA, trio ROCO, KOPAJZAROV TINA in BRLEKOVA MICA iz Brdekofcof,**

ŠTAJERSKI BARONI, ljudski godec leta 1998 **DARIO KRALJ**, **NATALIJA VERBOTEN**, trio **PRIMOŽA KELENCICA**, kmečka gospodinja **TREZIKA** od Negove, **PEVCI VASI**, ansambel **PREROD**, častni občan Gorišnice, domačin in humorist **ZLATKO ŠUGMAN**, **PTUJSKI MITREJI**, ansambel **ŠTRK**, **AVIA BAND**, **ALENKA KOLMAN**, **MIRAN TETIČKOVIČ**, **MLADI VESELJAKI**, **POSLOANSKI ANSAMBEL** in **PTUJSKIH 5**.

Pokazalo se je, da si z dobro voljo lahko naredimo lepše popoldneve tudi

Dario Kralj - ljudski godec leta

v manjših krajih, kar je potrdila številna publika, ki se je koncerta udeležila. Zato bi bilo dobro, da bi se gorišniška večnamenska dvorana še večkrat spremenila v glasbe in smeha polno prizorišče.

Koncert, na katerem so vsi nastopajoči nastopili brezplačno v korist razvoja kulture in športa v občini, potrjuje tezo, da le povezani in pripravljeni pomagati eden drugemu lahko pričakujemo napredek na posameznih področjih, s tem pa tudi afirmacijo kraja in občine, v kateri živimo.

Seveda ne gre pozabiti, da koncerta, ki smo mu bili priča, ne bi bilo brez

sponzorjev in pokroviteljev ter zanesenjakov, ki so vložili veliko prostovoljnega dela, za kar vsem še enkrat najlepša hvala.

PETER KIRIČ

DRUGA DOMINKOVA LIKOVNA KOLONIJA

Eni so risali, drugi lončarili

Dominkova domačija je tudi letos maja gostila mlade likovnike, ki so v Gorišnico prišli ustvarjati in iskati nove motive v prijetnem okolju. Na 2. Dominkovo likovno kolonijo sta jih povabila občina Gorišnica in tamkajšnja osnovna šola, organizator in strokovni vodja pa je bil tudi tokrat Boštjan Rihtar.

Mladi likovni mojstri z OŠ Cirkulane in podružnice Zavrč, Markovcev, Ormoža, Olge Meglič s Ptuja, Kidričevega, Dornave in Gorišnice so ustvarjali na temo **Rastemo iz korenin preteklosti**. Prostora za ustvarjanje so imeli na domačiji veliko, tudi motivov se je v prelepem sončnem dnevu ponujalo v izobilju, vsak likovnik pa je delal v svoji tehniki in po svojih zamislih. Nekateri so se pozneje preizkusili še v lončarski delavnici in ob pomoči lončarja **Mirana Trkulje** iz Ormoža uspeli narediti nekaj izdelkov.

Zlatko Šugman-Fraki

Člani ansambla Avia band z voditeljem koncerta

Udeleženci likovne kolonije z mentorji in organizatorji

Lončarska delavnica na prostem je namreč ena od novosti na Dominkovi domačiji, tam bodo v prihodnje prodajali nekaj lončarskih spominkov, obiskovalci pa se bodo lahko srečali tudi z lončarjem.

Posebna komisija je ob koncu kolonije med deli mladih umetnikov izbrala tri najboljše in njihove avtorje je čakala vabljava nagrada - polet z letalom; nag-

rado je prispevalo Letališče Moškanjci. Dela so bila razstavljen v avli OŠ Gorišnica, ostala pa bodo kot spomin na uspeho 2. Dominkovo likovno kolonijo in hkrati kot povabilo na tretjo prihodnje leto maja. Do takrat se bo na Dominkovi domačiji zgodila še marsikatera zanimiva prireditev, povezana s tradicijo in običaji kraja.

TM

ČLANICE DRUŠTVA GOSPODINJ NA PRVI EKSKURZIJI

»V Prekmurju je
drugače kot doma«

Tako so si rekle članice Društva gospodinj občine Gorišnica pred kratkim, ko so se vrnille z enodnevne strokovne ekskurzije po Prekmurju in Prlekiji. Prvič so se v velikem številu odpravile na potovanje, zraven so vzele tudi domačo fotografino Đurđico Lauro, od tam pa prinesle same lepe spomine, pravi predsednica društva Terezija Krajnc. V Bogojini so obiskale Plečnikovo cerkev, v Filovcih so si ogledale lončarsko delavnico na prostem, v Veržetu so bile na otoku ljubezni, obiskale so mlin na Muri, nazadnje pa so bile izredno navdušene nad obiskom turistične kmetije Franca Ozmeča v Slamnaku pri Ljutomeru.

Že v maju gorišniške in cirkulanske gospodinje niso sedele križem rok, ampak so se, kot so že prej napovedale, podale po haloški poti od Borla do

Mladi gorišniški raziskovalci so z nalogo *Kmečko gostuje* na tekmovanju osvojili prvo nagrado

Udeleženke strokovne ekskurzije pred Plečnikovo cerkvijo

Gradišče. Pohoda se je udeležilo 30 žensk, da pa je bilo med potjo še posebej zanimivo in prijetno, so poskrbeli nekateri domačini in vinogradniki. Tako bi se rade ob tej priložnosti zahvalile: Vladu Horvatu iz Muretinčev, Janku Šumanu iz Gorišnice, Alojzu Foštnariču iz Zagojičev, županu Slavku Visenjaku in vinogradniku Zvonku Arnečiču, ki jim je v svoji kleti pripravil nepozabno degustacijo svojih vin in jih s tem prijetno presenetil. **Terezija Krajnc** je povedala, da bo »ženski« po-

hod po haloški pot postal tradicija društva, kar si želijo prav vse članice (po zadnjih podatkih jih je v društvo včlanjenih že 110).

Tudi v letošnji praznik občine so se gospodinjke vključile s pripravo razstave pekovskih, slaščičarskih in drugih domačih dobrot, k temu so dodale tudi ročne izdelke nekaterih članic, k sodelovanju pa povabile še domače čebelarje. Srečali smo jih lahko tudi na Dominkovi domačiji.

TM

LÜKARICE NA DOMINKOVI DOMAČIJI SADILE ČEBULO

Zdaj bodo lük še tržile

Na pomlad so se tudi na Dominkovi domačiji v lükariji v rokah zavzetih domačink znašle motike in grablje. V kmečki opravi in rdečih rutah so lükarice iz Moškanjcev lepo obdelale gredice in zrahljale zemljo. Ob pomoči majhnih lükaric in lükarjev so v zemljo spravile veliko mlade čebule - lüka, ga pozneje negovale, okopale in srbele, da so čebulice dale dober pridelek.

Lük so že spravile na suho, sedaj ga morajo le še dobro prodati. Ko smo pisali tale sestavek, so moškanjske lükarice že imele svoj tržni dan na Dominkovi domačiji. Kako uspešne so bile v prodaji in koliko so za lük iztržile, pa niti najbolj radovednim ne moremo povedati.

TM

Fotografija levo: Lükarice so na Dominkovi domačiji sadile čebulo

ČEBELARSKO DRUŠTVO GORIŠNICA

Čebelji panj - domača lekarna

O čebelarjih bolj poredko slišimo, če pa jih lahko opazujemo v svoji okolici ali okusimo njihov dragoceni pridelek - med, potem znamo ceniti njihovo delo. V Gorišnici deluje čebelarsko društvo že od leta 1984, združuje 33 ljubiteljskih čebelarjev, med katerimi je najstarejši Avgust Vojsk iz Zagojčev, največji po številu panjev in pridelanih količinah medu pa je Marjan Laura iz Gorišnice. Društvo so ustanovili preprosto zato, ker imajo radi naravo in čebele, ker bi tem malim živalcem radi pomagali in jih obvarovali pred neštetimi boleznimi.

Predsednik Čebelarskega društva **Ivan Krajnc** je prav tako eden od zavzetih gorišniških čebelarjev in bo v prihodnje povečal svojo čebeljo družino. Pred kratkim je v pogovoru dejal, da so v Gorišnici društvo ustavili predvsem zato, da bi bili ljubiteljski čebelarji bolj osveščeni o boleznih, ki vedno bolj uničujejo čebele, in da bi bili seveda v

In še napotek, če boste v prihodnje kupovali med. Kupujte le domači kvaliteten med, za katerega veste, od kod izvira. Izberite med domačimi ponudniki, ki so napisali svoje podatke na etiketi in tudi jamčijo za kvaliteto, še bolje pa boste storili, če med kupite pri domačem čebelarju na domu. Naj med ne manjka v vaši domači shrambi in kot pravijo čebelarji: »Živimo zdravo tudi s pomočjo čebel.«

skupnosti uspešnejši pri zdravljenju. Pri tem jim veliko pomagata Veterinarska služba Maribor in **dr. vet. Vida Lešnik**. Kajti samo izkušnje lahko čebelarja privedejo do uspeha, izkušnje mu tudi pomagajo, da pridobi čim več mladih čebel, pravi Krajnc, poleg tega pa je čebelarstvo izredno velikega pomena v kmetijstvu. Naši ljudje se tega še premalo zavedajo, kajti zanimiv je podatek, da kar 85 odstotkov vsega, kar cveti, oprasijo čebele.

Seveda so gorišniški čebelarji tudi člani Zveze čebelarskih društev Ptuj in Čebelarske zveze Slovenije, redno prebirajo revijo Čebelar, v kateri jih obveščajo o mesečnih opravilih in sez-

nanjajo z novimi metodami in napotki. O čebelji sezoni in celotnem delu pa je čebelar **Krajnc** povedal: »V februarju se začneja za čebele novo leto, v marcu, če je le dovolj toplo, čebela izleti in takrat šele lahko vidimo, koliko družin je preživelo. Ko čebela prileti iz panja, se narava že prebujala, v aprilu pridejo na vrsto prvi cvetovi in čebele prično nabirati cvetni prah, v sredini maja pa čebelarji pravimo, da je višek čebelje sezone. Takrat imajo čebele na razpolago največ paše in pride do vrhunca razvoja; ko pa odcvetijo kostanji, ni več paše, temu pravimo brezpašno obdobje, zato je čebele v tem času potrebno krmiti. In najvažnejše pri vsem je, da gre samo močna družina v zimo, samo taka lahko preživi. V jeseni je še posebej važno, da čebele zdravimo proti pršici in zajedalcu varoi. Pravočasno zdravljenje je izrednega pomena. Tako je na primer letos v sosednji Hrvaški propadlo med 70 in 80 odstotki družin, nekaj tudi na naših območjih. Rekli bi, da imamo pri nas zaenkrat zmerne količine paše, lahko bi je imeli tudi več, vsako leto pa naši kmetje strniščne posevke zasejejo z raulo in drugimi zelenimi kulturami, ki čebelam ponudijo dobro pašo. Pri tem nam pomaga tudi naša občina, da lahko kmetom pomagamo s sofinanciranjem pri sejanju strniščnih posevkov, čebelarji pa vsako leto posadimo blizu 30 lip.«

Čebelarji pridelajo največ akacijevega in kostanjevega medu, nekaj pa tudi propolisa in cvetnega prahu, ki veljata za odlični naravni zdravili, pa zanju ve le malo ljudi. Med je sestavina, ki krepi srce, varuje jetra ter ledvice, pospešuje izločanje vode, poleg tega osvobaja pljuča in bronhije, zelo pomirja. Žlica medu - samega ali z mlekom - pred spanjem je staro, preizkušeno uspavalilo. Iz medu znajo mnoge gospodinje pripraviti odlične slaščice; mnoge smo že lahko in še bomo okusili pri gorišniških gospodinjah, ki so medene dobrote pripravile ob letošnjem občinskem prazniku.

Čebelarji imajo radi naravo in čebele, pravi **Ivan Krajnc**. Čebelarjenje jim sicer daje med, a nobeden od ljubiteljskih čebelarjev s tem ne more obogateti.

Marjan Laura je čebeljim družinam že priskrbel nov čebelnjak pisanih barv s prijetnimi poslikavami

ŽUPAN SLAVKO VISENJAK SPREJEL OSMOŠOLCE - ODLIČNJAKE

Pohvale za 22 odličnjakov

Nekaj dni, preden so tudi na OŠ Gorišnica in OŠ Cirkulane rekli zadnjo besedo v tem šolskem letu, so se od šole in učiteljev že poslovili letošnji osmošolci. Za najuspešnejše v šolskem letu 1998/99 je župan Slavko Visenjak na gradu Borl pripravil svečan sprejem ter čestital vsem 22 odličnjakom. Zaželel jim je predvsem dosti uspehov in znanja v nadaljevanju šolanja, ob tem pa povedal, da so v občini Gorišnica zelo ponosni na tako uspešne učence.

Na OŠ Gorišnica so odličen uspeh v 8. razredu dosegli: **Stanko Rižnar, Nejc Sok, Petra Geč, Janja Žohar, Leon Bedrač, Dominik Cvitanič, Anita Kelenc, Igor Kokot, Tina Kelc, Ranato Korošec, Dejan Vau-potič, Marko Vidovič, Andreja Belšak, Ana Dobaja, Teja Pignar in Andreja Zupanič.**

Odličnjaki med osmošolci na OŠ Cirkulane pa so bili: **Andrej Bogdan, Tadej Dobrun, Miranda Fuks, Daniela Kolednik, Andreja Korenjak in Ma-tej Polajžar.**

Vsem odličnjakom čestitamo in jim želimo še naprej dosti uspehov.

TM

NAJUSPEŠNEJŠI UČENCI OŠ GORIŠNICA OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

*Odlični matematiki,
kemiki, veselošolci,
športniki, ...*

Ob koncu šolskega leta je bilo po vseh šolah veselo in razigrano. Nekateri učenci so se veselili odličnih

ocen v izkazih in spričevalih, pa tudi odličnih rezultatov z različnih državnih tekmovanj, saj so se najboljši Gorišničani z državnih tekmovanj vrnili z zlatimi priznanji.

Osmošolec Leon Bedrač je bil kar na štirih državnih tekmovanjih, osvojil pa je dve zlati odličji: kot najboljši matematik in najboljši kemik. Tudi Renato Korošec, prav tako osmošolec, je osvojil zlato iz kemije, Ana Dobaja je bila zlata v znanju iz materinščine, brat in sestra, četrtošolka Neja Roškar in sedmošolec Luka Roškar, pa sta osvojila zlati priznanji in se tako zapisala med najboljše slovenske veselošolce.

Na gorišniški šoli so tudi letos razglasili najboljšega športnika šole, ki se je izkazal v skoraj vseh športnih disciplinah, kar jih premore Šolsko športno društvo. Ta športni naslov je letos pripadel osmošolcu **Neju Soku**, ki je bil na regijskem prvenstvu v rokometu med starejšimi dečki proglašen za najboljšega strelca, na medobčinskem rokometnem tekmovanju pa je osvojil naslov najboljšega igralca in strelca. Na državnem prvenstvu

ŠSD Slovenije so se izkazali tudi mladi gorišniški judoisti, saj so ekipno med mlajšimi dečki osvojili drugo mesto, posamezno pa so se izkazali: Rene Gabrovec, Damjan Podgoršek, Denis Foštnarič, Miha Vajda in Denis Vajda.

Ponosni pa so na OŠ Gorišnica še na enega učenca - na Dominika Cvitaniča, ki se je udeležil mednarodnega glasbenega tekmovanja v Pulju in v svoji kategoriji med mladimi harmonikarji osvojil odlično drugo mesto.

TM

Najboljši gorišniški osnovnošolski tekmovalci (manjka le Neja Roškar)

USPEŠNI MLADI RAZISKOVALCI NA OŠ CIRKULANE

Raziskovali obrt v svojem kraju

V prvih dneh junija, le nekaj dni, preden so se poslovili od osnovnošolskih klopi, so osmošolci Daniel Arnečič, Andrej Bogdan, Uroš Brlek, Mirjana Fuks, Karmen Klinc, Danijel Kokot, Daniel Kolednik, Martina Kolednik, Andreja Korenjak in Nataša Meznarič - vsi člani zgodovinskega krožka, predstavili ugotovitve in spoznanja, do katerih so prišli pri izdelavi zgodovinske raziskovalne naloge **Obrt v našem kraju. Nalogo so izdelali v okviru razpisa komisije za delo zgodovinskih krožkov pri Zvezi prijateljev mladine Slovenije (ZPMS). Ta vsako leto razpiše novo temo.**

Delo so pričeli že oktobra. Najprej so sestavili vprašalnik, s katerim so želeli odkriti, koliko obrtnikov na področju nekdanje KS Cirkulane še deluje in koliko jih je bilo v preteklosti. Zaradi pomanjkanja časa jim ni uspelo obiskati vseh hiš, ponekod pa jih niso želeli sprejeti, vendar so bili taki primeri na srečo redki.

Z drugim vprašalnikom so kasneje obiskali nekaj obrtnikov ter jih povprašali o njihovih začetkih, delovnih orodjih, prodaji izdelkov, surovinah, odnosu okolice do njih in njihovega dela.

Z obdelavo obeh vprašalnikov so mladi raziskovalci ugotovili, da je na področju nekdanje krajevne skupnosti nekoč delovalo 22 obrtnikov. Ti so se v glavnem ukvarjali s pokrivanjem streh s slamo, sodarstvom, košarstvom, mizarstvom, pridelovanjem vina, kolarstvom ... V največji meri so bili samouki. Material za izdelke so si priskrbeli sami, prav tako so si sami izdelali večino potrebnega orodja. Ker so se morali obenem ukvarjati še z drugimi deli, so izdelke delali precej dolgo, razen šivilj pa niso imeli strojev. Pri delu niso uporabljali posebnih oblačil, zaslužek od obrti pa je zadostoval zgolj za preživetje.

Število obrtnikov se je danes zmanjšalo na trinajst, v glavnem pa se ukvarjajo z zidarstvom, šiviljstvom, gostinstvom, mizarstvom ... Z izjemo Cirkulan je število obrtnikov v vseh vasi padlo. Najbolj je ta padec opazen v vasi Brezovec, kjer je nekoč delovalo kar šest obrtnikov, danes pa ne dela nobeden več.

Že na začetku naloge so njeni avtorji opozorili na problem, ki se ga morda premalo zavedamo. V nekaterih vaseh je v zadnjih letih opazen močan upad prebivalstva. Najboljši primer sta vasi Veliki Vrh, kjer je od 92 hišnih števil naseljenih le še 40, in Gruškovec, kjer je od 122 hišnih števil naseljenih le 74. Za obe omenjeni vasi je tudi značilno, da sta poleg Gradišča in Mej tako kot nekoč še vedno brez obrtnika. Vse to so vasi, kjer cestno, vodovodno in telefonsko omrežje gradijo šele v zadnjih letih, zato pa so v zadnjih letih mnogo bolj poseljeni nižji predeli krajevne skupnosti. Cirkulane imajo tako ob 89 hišnih številkah kar 114 gospodinjstev, Dolane 58 ob 35 hišnih številkah. Mogoče se bo ob teh podatkih kdo zamislil. Sicer pa je na področju nekdanje krajevne skupnosti po podatkih krajevnega urada 1030 gospodinjstev.

Po besedah mentorice naloge profesorice zgodovine **Diane Bohak - Sabath** je cilj teh nalog, da se mladi seznanijo z razpoložljivimi viri v svoji okolici in se jih naučijo uporabljati, ne pa toliko v tem, da bi se učenci posluževali prvenstveno arhivskih virov.

Pri svojem delu so bili mladi raziskovalci zgodovine zelo uspešni. Maja so na XXX. srečanju mladih zgodovinarjev prejeli srebrno priznanje. Čestitamo!

Mateja Muršec

VRTEC GORIŠNICA

Veliko zelenja in nova igrala za malčke

Spomladi je bila slika okolice vrtca v Gorišnici žalostna in zelo neurejena, motila pa je marsikoga. Gradnja večnamenske dvorane v Gorišnici je namreč za sabo pustila nekaj majhnih napak (pri šoli in vrtcu) in z njimi se je bilo treba spoprijeti. Z malo dobre volje in ureditvenimi zamislimi občanov, še posebej prizadevnega Gorišničana Stanka Arnečiča, pa je bila okolica v nekaj dneh popolnoma drugačna.

Vrtec je pridobil prelepo zelenico, zasajeno z nekaj drevesi in grmički, manjšim hribčkom, ki bo malčkom služil še posebej v zimskem času, vmes je postavljenih nekaj igral, cela površina pa je zasejana s travo. Ta prostor otrokom ponuja več, kot bi si lahko sploh mislili, kajti na zelenici se malčki veselijo, se igrajo in si krajšajo urice bivanja v vrtcu. Njim v veselje in razigranost so se v občini potrudili in uredili okolico vrtca, ki bo kmalu dobil še prizidek in nekaj težko pričakovanih novih prostorov.

TM

Lopate, grablje in zraven še ideje so bile potrebne, da je vrtec še lepši

HARMONIKAR DOMINIK CVITANIČ OSVOJIL DRUGO NAGRADO V PULJU

Dominik Cvitanič je mlad fant, ki poleg marljivega učenja v šoli pridno vadi harmoniko. Z vajami, požrtvovalnostjo in pridnostjo pa je mogoče doseči veliko. To je Dominiku uspelo na mednarodnem tekmovanju mladih harmonikarjev, ki je potekalo v Pulju na Hrvaškem: osvojil je drugo nagrado in dokazal, da velja nanj še računati čez dve leti, ko bo poskušal tretji in drugi nagradi pridati še prvo.

VESTI IZ VASI: *Na mednarodnem tekmovanju mladih glasbenih talentov v Pulju, ki si se ga udeležil, si zasedel odlično drugo mesto. Si pričakoval tako visoko uvrstitev in kaj ti ta pomeni?*

Dominik Cvitanič: "Veliko mednarodno tekmovanje v Pulju poteka že lep čas, saj so se letos pomerili mladi talenti že 28. poteka vsaki dve leti. Tekmovalca ocenjuje petčlanska mednarodna komisija, sestavljena iz samih vrhunskih mojstrov na koncertni harmoniki. Ker je to tekmovanje v izvajanju klasičnega koncertnega programa, komisija ocenjuje pet elementov: tehniko obvladavanja instrumenta, artikulacijo in korektnost notnega teksta, stil, težavnost programa ter muzikalnost in umetniški vtis. Tekmovalec mora zraven obveznih skladb zaigrati še prosti program. Sam sem glede na svojo starost tekmoval v kategoriji C in sem moral izvajati svoj prosti program do 15 minut, seveda na pamet. Prosti program sem izbral skupaj s svojim profesorjem. Tega prestižnega tekmovanja sem se udeležil že drugič zapored. Pred dvema letoma sem osvojil tretjo, letos pa drugo nagrado. To je zelo velik uspeh, saj iz drugih držav pridejo najboljši tekmovalci. Ta nagrada mi daje novo motivacijo, da še z večjim zadovoljstvom vadam igro na instrument, ki ga zelo obožujem."

VESTI IZ VASI: *Koliko časa že igraš harmoniko, kdo je tvoj mentor in od kod navdušenje za ta*

instrument, ko pa mnogo mladih fantov, tvojih vrstnikov, raje vzame v roke kitaro ali razbija po bobnih?

Dominik Cvitanič: "Odkar pomnim, smo v naši družini veliko časa posvečali glasbi. Že kot majhen otrok sem se navduševal nad glasbo W.A. Mozarta. Še danes tega skladatelja zelo občudujem. Moj brat Jurij je igral klavir, ko pa sem se sam odločal, kateri instrument se bom učil, sem med violino, klavirjem in harmoniko izbral slednjo. Ko sem bil prvošolček, sem sam odhajal z avtobusom v glasbeno šolo v Ormož. Po dveh letih sem se prepisal na Ptuj in tam pridno nabiral znanje. V šestem razredu sem končal

nižjo glasbeno šolo. Na tekmovanju v Pulju me je opazil priznan profesor harmonike Slavko Magdič, ki poučuje ta instrument na glasbeni gimnaziji v Mariboru. Postal sem njegov učenec in tako sem nadaljeval svoje glasbeno izobraževanje v pripravnici glasbene gimnazije v Mariboru.

Zakaj sem izbral ravno harmoniko? Koncertna, gumbna harmonika daje enake možnosti igranja prav vseh zvrsti glasbe, tako kot klavir. Pa še pri sebi jo imaš, da glasba diha s teboj. Glasbo bolje občutiš. Tudi bobni in kitaro mi niso tuji, vendar svoje »piginke« ne bi zamenjal zanje."

VESTI IZ VASI: *Kateri skladatelj ti*

je najljubši in katere skladbe najraje preigravaš?

Dominik Cvitanič: "Najraje igram Bachove skladbe iz obdobja baroka. Ker ima moja harmonika tudi orgelski register, se lahko z glasbo preselim kar tristo let nazaj in poskušam izvajati skladbe tako, kot so jih nekoč. Sicer pa so mi pri srcu tudi dela J. Derbenka, Mozarta in Paganinija."

VESTI IZ VASI: *Zdaj je čas počitnic. Ali tudi v počitnicah vestno vadiš, da obdržiš formo, in koliko je potrebno vaditi za vidne rezultate?*

Dominik Cvitanič: Instrument moraš vaditi vedno, kajti sicer postanejo prsti okorni. Zdaj, v počitnicah, vadam po uro in pol dnevno. Ta vaja ni tako intenzivna kot takrat, ko sem se pripravljala preigravanje skladb. Ko vadiš, moraš upoštevati vse elemente, ki so za neko skladbico zapisani: dinamika, tempo, stil, izraznost. V juliju se bom udeležil tudi harmonikarske šole v Pulju, ki bo potekala pod mentorstvom dveh virtuofov iz Rusije in Amerike. Takrat pa bom moral seveda spet aktivno vaditi."

VESTI IZ VASI: *Poleg igranja na harmoniko, kjer si pravi virtuoz, te verjetno zanima še marsikaj. Si tudi navdušen računalnikar?*

Dominik Cvitanič: "Zraven glasbe v naši družini tudi veliko šahiramo. Udeležujem se tudi šahovskih tekmovanj. Kot viceprvak sem zastopal Slovenijo na evropskem tekmovanju v Romuniji, pa tudi nekaj naslovov občinskega in regijskega prvaka imam. Zraven harmonike, šaha in žoge pa se najde čas tudi za računalnik."

VESTI IZ VASI: *Kakšen pa bo tvoj korak v prihodnost? Bo tudi povezan z glasbo, saj prihajaš iz glasbene družine, ali nameravaš početi še kaj drugega, glasbo pa imeti za stalno spremljevalko?*

Dominik Cvitanič: "Letos sem končal osnovno šolo. Vpisal sem se na glasbeno gimnazijo v Mariboru. Po maturi želim nadaljevati študij harmonike v Pulju. To so načrti, ki jih bom lahko uresničil le z veliko volje in pridnosti. Glasba je moja spremljevalka že iz rane mladosti in vem, da bo še naprej krojila moje življenje."

P.K.

KONCERT MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA KPD FRANČEK KOZEL

Pesem ti sega do srca le, ko jo podoživljaš v vsem njenem čaru. Prav to se je posrečilo večini naših pevcov in poslušalcev, ki so se v soboto, 17. aprila, udeležili pevskega dogodka ob 100-letnici organiziranega prepevanja v Cirkulanah.

Domači pevci so imeli posebno zadovoljstvo, da so iz srca zaploskali najstarejši sopranistki ga. Angeli KLINC, ki prepeva že 64. leto in se razdaja slovenski pesmi, ki kakor sama pravi, krepi dušo in voljo do življenja. V svoji pevski karieri je menjala šest pevodjev. Velikokrat je rekla: "Brez petja nisem vzdržala niti v najtežjih časih, to je hrana za dušo." Ga. Angela še vedno rada pride v pevske vrste in pozabi na bolečine. Vsi pevci so ji iz srca želeli zdravja. Enako ji je zaželel predstavnik republiškega sklada za kulturo Jože TIVADAR in ga. Angeli podaril spominsko plaketo sklada.

Po nastopu mešanega pevskega zbora pod vodstvom dolgoletnega pevodje Jožeta DERNIKOVIČA je nastopilo mlado nasledstvo pevcov -

Prinanje za Angelo Klinc

MLADI VESELJAKI, prav tako pod vodstvom Jožeta DERNIKOVIČA, ki je njihov strokovni vodja. Na nastop jih je pripravil v izredno kratkem času in pravi, da so fantje zelo nadarjeni in sposobni pevci.

V goste je bil na koncert povabljen tudi moški pevski zbor Komunala Ptuj.

Veliko dobrih misli je ob pesmi nanižala napovedovalka Anica ČRNIVEC.

**Predsednik MePZ
Franc KORENJAK**

19. SREČANJE TAMBURAŠKIH IN MANDOLINSKIH SKUPIN/ORKE- STROV SLOVENIJE

Takšen je uradni naziv prireditve, ki je 22. maja potekala na gradu Borl. Tamburaši temu bolj pogovorno rečemo kar državna revija, in ker sem tudi sam tamburaš, si bom omenjeno poimenovanje dovolil uporabljati do konca tega sestavka.

Vse skupaj se je začelo že pred dvema, mogoče tremi leti, ko smo cirkulanski tamburaši g. Vladimirju Brleku predlagali, da bi leta 1999, ko naše društvo praznuje stoletnico, potekala državna revija v Cirkulanah. Dokončno potrditev naše ideje smo dobili lani v Metliki in pričele so se dolgotrajne priprave - ne le skupine, temveč celotnega društva, ki je prireditev uvrstilo v svoj jubilejni Koledar prireditev.

Organizatorja: Sklad RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti in KPD »Franček Kozel«, Cirkulane, sta ustanovila dva odbora. Prvega, ki se je sestel 26. januarja in 13. aprila v Cirkulanah, so sestavljali: Vladimir Brlek - samostojni strokovni svetovalec za glasbeno dejavnost pri Skladu za ljubiteljske kulturne dejavnosti, Nada Marošek-Tomažinčič TV Slovenija, Jasna Vidakovič Radio Slovenija, Nevenka Gerl in Mateja Lešnik Sklad za ljubiteljske kulturne dejavnosti - Območna izpostava Ptuj, Slavica Cvitanich Občina Gorišnica ter Jernej Golc in Boštjan Polajžer Kulturno-prosvetno društvo Cirkulane. Omenjeni odbor je opravil izbor skupin, poskrbel za programski del prireditve, napovedovalko, reklamo ter lično programsko zloženko. Drugi odbor, ki so ga sestavljali člani društva Aleš Klinc, Milan Črnivec, Miro Lesjak, Mateja Muršec, Boštjan Polajžer in Jernej Golc, pa je poskrbel za vse drugo: od postavitve scene in priprave viteške dvorane, kjer je zelo pomagala Občina Gorišnica, pa do priprave spremljevalnih prostorov, turistične ponudbe, spremstva skupin, daril za skupine ter inspicientstva. Vsem, ki so kakorkoli pomagali, v imenu tamburašev še enkrat hvala.

Mešani pevski zbor KPD Franček Kozel

Prireditev je potekala v dveh delih, saj je bilo kljub izbiri kar šestnajst skupin, vsaka pa se je predstavila s tremi skladbami. Na prvem koncertu s pričetkom ob 14. uri so se predstavili: tamburaška skupina Iskra EMECO Kranj, tamburaška skupina »Varalo« Črnomelj, tamburaška skupina »Koleda« Velenje in tamburaški orkester FS »Emona« Ljubljana - slednji so nastop odpovedali. Sledili so tamburaši Kavkler KUD »Janko Živko« Poljčane, tamburaška skupina KUD »Dobreč« Dragatuš, tamburaška skupina KUD Hoče ter tamburaška skupina KPD »Franček Kozel« Cirkulane. Na drugem koncertu, ki se je pričel ob 19. uri, so se predstavili: tamburaški orkester Vrhpolje, tamburaška skupina Bisernica KD »Janko Kermelj« Reteče pri Škofji Loki, tamburaška skupina PD »Francela Prešerna« Videm pri Ptuj, dekliška tamburaška skupina Ormož ter orkester »Mandolina« Ljubljana, tamburaški orkester KUD »Oton Župančič« Artiče, tamburaški orkester glasbene šole Črnomelj in orkester »Akord« Celje.

Prireditev sta posnela Radio in Televizija Slovenija, povezovalka je bila Danica Godec, skupine pa sta strokovno spremljala Tomaž Habe in Damir Zajec.

Državna revija na Borlu ni bila le srečanje izbranih tamburaških skupin iz celotne Slovenije, pač pa je za Haloze in občino Gorišnica predstavljala

edinstveno promocijo - bodisi skozi lepote prebujene narave in veličine starodavnega gradu bodisi skozi dobro vinsko kapljico, haloško jedačo, z značilnimi spominki in predvsem s prijaznostjo ljudi. Navsezadnje pa je dogodek kljub nekaj zlomljenim stolom predstavljal najbogatejšo duhovno pašo in užitke, ki jih ponuja milozvočna tamburica vse od ljudskih komadov, tradicionalnih tamburaških skladb in prirejenih popevk do klasične glasbe. Vse to je tamburaštvo.

Boštjan Polajžer

KULTURNO- PROSVETNO DRUŠTVO CIRKULANE IZDALO ZBORNİK

Septembra slovesnost ob 100-letnici

Srečna so redka društva, kot je naše »PD Franček Kozel, Cirkulane. Iz take sreče sije ponos na prehojene poti, obsijane z velikimi zmagami ob delu in v delu kulturne rasti v obdobju 90 let kulturno-prosvetnega društva.« Te besede je pred desetimi leti ob jubileju društva zapisal sedaj že pokojni rojak dr. Vladimir Bračič, tudi častni

občan, nekaj časa predsednik cirkulanskega društva. Brošuro ob 90-letnici sta takrat sestavila prof. Bračič in Jožek Vidovič, v letošnjem letu pa sta jo nekoliko dopolnili Mateja Muršec in Mira Jerenec.

Zbornik so cirkulanski kulturniki javnosti predstavili na začetku junija letos, v njem pa je zbrano bogastvo stoletnega kulturnega dogajanja v Halozah, ki ga uspešno nadaljuje današnje kulturno-prosvetno društvo. Mateja in Mira nista veliko popravljali, ampak sta 90-letno zgodovino napisali kronološko, dodali sta le poglavje, ki je bilo namenjeno posameznim skupinam, da se predstavijo in povedo kaj o sebi. Do leta 1995 je **Jožek Vidovič** še pisal kroniko in ta je bila v veliko pomoč mladima avtoricama, od takrat pa so si pisanje kronike razdelili po skupinah: Mateja Muršec je prevzela pisanje kronike dramske skupine, Gordana Črnivec o zborovskem petju in Toni Štumberger o tamburaših. Pri pisanju zgodovine društva zadnjih let sta si avtorici pomagali tudi s članki iz časopisov, video posnetki in prisluhnili pripovedovanju nekaterih zelo aktivnih članov društva. Zanimivo je tudi zadnje poglavje, kjer so omenjeni vsi zaslužni posamezniki in znane osebnosti s tega konca Haloz.

Cirkulančani so ob jubileju svojega kulturnega društva letos pripravili že kar nekaj prireditev, zadnja je bila državno srečanje tamburaških in mandolinskih skupin na gradu Borlu, septembra pa bodo - prav tako na Borlu - pripravili osrednjo slovesnost ob častitljivem kulturnem jubileju. Predsednik KPD Cirkulane **Boštjan Polajžer** pa pravi, da bodo do konca leta pripravili še nekaj večjih prireditev. Sicer pa so v društvu zelo ponosni na pričujoči zbornik, saj je zanje poseben zaklad in bo tudi nadaljnjim rodovom Haložanov pomagal pri iskanju identitete. Zbornik je namreč lepo povezal stoletno zgodovino društva in članov, ki so po besedah Polajžerja nepogrešljivi za obstoj društva, da pa je zbornik lahko izšel, so Cirkulančanom prisluhnili in pomagali mnogi, med njimi tudi domača občina Gorišnica, pa še mnogi drugi, ki so ga pomagali oblikovati z dejanji in denarjem.

TM

KAKO SO SE OBLAČILI HALOŠKI MOŽJE V ZAČETKU 20. STOLETJA

Moški nedeljski *gvant* (OBLEKA) je bil sestavljen iz hlač, srajce, *prslika* (brezrokavnika), suknjiča, pokrivala in kravate ali metuljčka.

HLAČE so bile daljše, tako da so »legle« na čevlje; bile so ravnega kroja. Ponavadi so bile sešite iz *štofa* (volnenega blaga) različnih barv in vzorcev, medtem ko je bila vsakdanja, delovna obleka *cejgnati gvant* (cajg je groba, trpežna tkanina iz bombaža).

Iz istega materiala so bili tudi *prsliki* (brezrokavniki), ki so se zapenjali eno- ali dvovrstno.

SRAJCE oz. *robače* so bile sešite iz belega platna, z manšetami in enim ali dvema gumboma na njih, ovratniki pa so bili stoječi (ruski), majhni koničasti, pa tudi frak ovratniki, ki so morali biti *poštirkani* (poškrobljeni). K praznični srajci je seveda sodila tudi kravata ali pa metuljček.

Obuvali so se v nizke *šolne* (čevlje) iz svinjskega usnja, ki so bili spredaj zelo koničasti, po 20. letih pa samo še okrogli in so se zavezovali z vezalkami. K čevljem so obuvali usnjene *komašle* (gamaše), ki so jih varovale pred mrazom in snegom in tako nizke čevlje spremenile v škornje. Če so imeli škornje, so bili ti *boksnati* (narejeni iz svinjskega usnja - boksa). Nogavice so bile podobne današnjim in so jih kupovali. Nosili so jih samo k »zakmašni obleki«, v delovne škornje so obuvali *onūče* (obujke) - to so bile stare krpe, s katerimi so si ovili noge.

Glave so pokrivali s *klabūki* (klobuki) različnih velikosti in oblik, s kapami iz volnenega blaga »na šilt«, pa tudi s slamniki. Včasih so moški za klobukom nosili kake okraske, ki so jim rekli »omētilh« in »korāšfedra«.

Kadili so seveda samo moški, in sicer *fejfe* (pipe) ali pa so si sami zvižali *cigaret'le* (cigarete). Tobak zanje so nosili v svinjskem *mehīri* (mehur), ki so si ga priskrbeli ob domačih kolinah, ga očistili in posušili, nato pa napolnili s

CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV PTUJSKE IN ZAVRŠKE DEKANJE

Pesem združuje ljudi. Druži nas v isti jezik izpovedovanja veselih in manj veselih plati življenja. Navezuje nas na miselno pripadnost dediščini. Ohranja nas kot majhen narod na prostoru, ki vsepovsod meji na drugačno kulturo in jezikovno pripadnost.

V nedeljo, 16. maja, smo se člani mešanega pevskega zbora Franček Kozel udeležili srečanja cerkvenih pevskih zborov ptujske in završke dekanije. V cerkvi Leopolda Mandiča v Ptujju se je zbralo devet zborov. Ob prepevanju posvetnih pesmi Antona Martina Slomška je bilo nedeljsko popoldne nepozabno. Bili smo eno - en zbor, ena družina. Koncert smo zaključili v kletnih prostorih, kjer smo se okrepčali ob dobri malici in si nazdravili v upanju, da se naslednje leto zopet snidemo.

Tanja Maroh

SKD Gorišnica, občnem zboru turističnega društva, na javni oddaji Radia Ptuj "Glasbeni popotnik", ki jo vodi Smiljan Greif, na Šmartnem na Pohorju, kjer smo dobili zelo dobre ocene, in ob otvoritvi ceste v Mejah.

Vaje imamo enkrat tedensko po dve uri, pred nastopom pa po potrebi. V letošnjem letu smo tako imeli 27 vaj.

12. julija smo začeli snemati pesmi za kaseto, za kar je bilo potrebnih še dosti dodatnih vaj. K snemanju smo povabili še harmonikarja Vlada Korena s frajtonarico, saj želimo, da bi bila kaseta kvalitetnejša in prijetnejša za poslušanje. Predstavitev kasete bo v jeseni in takrat bo tudi na prodaj. Ker je snemanje povezano z denarnimi stroški, smo si pridobili sponzorje, vsem pa se za dana sredstva od srca zahvaljujemo. Hvala in na svidenje na predstavitvi.

Organizacijski vodja
Jože PETROVIČ

MINLJIVI ČAS

A ti sploh veš,
koliko vode je od takrat
preteklo skozi rečna korita
in kolikokrat iskalci zlata
razočarano so zrl v prazna
sita?

Mateja Muršec

KATALOG HALOZ

Projekt pod nazivom "Katalog Haloze" je v sklepni fazi. Izvedba projekta je trajala skoraj eno leto. Izvajalec je bila lokalna razvojna agencija HALO, potekal pa je v sklopu projekta celostnega razvoja podeželja in obnove vasi (CRPOV) ter vinsko turistične ceste VTC11 - Haloze. V njegovo izdelavo je bilo vključenih skoraj 50 oseb, ki so sodelovali pri devetih aktivnostih s 53 nalogami. Izvedbo je sofinanciralo državno ministrstvo za kmetijstvo gozdarstvo in prehrano, občine Zavrč, Gorišnica, Videm, Majšperk in Žetale ter vsi vpisani v katalogu kot osnovni vpis ali kot sponzorji.

V katalogu je predstavljenih več kot 200 različnih ponudnikov storitev in proizvodov. Vsebuje 32 barvnih strani s 100 fotografijami in je tiskan v treh jezikih v nakladi 10.000 izvodov. Njegova predstavitev ter predaja projektne svetovni VTC11 je potekala na gradu Borl 26. junija ob 18. uri, predstavljen pa je bil tudi na forumu v Ljubljani v okviru sejma VINO Ljubljana 99. Dobiti ga je možno v informacijskih pisarnah (Zavrč, Borl, Videm, Tržec, Ptujška Gora) ali na sedežu podjetja LRA HALO.

V avgustu (od 13. do 15.) bo na vinsko turistični cesti Haloze potekala aktivnost pod imenom *Dan odprtih vrat*. K sodelovanju so vabljeni vsi ponudniki, obrtniki, vinogradniki, kmetije, društva, občine, skratka vsi, ki želijo predstaviti svojo ponudbo. S to akcijo želimo povezati ponudbo ob tej cesti, pripeljati na območje Haloze več turistov, izboljšati kvaliteto ponudbe in prikazati vlogo turistično-informativnih centrov na območju Haloze. Po treh do petih letih tradicionalne izvedbe aktivnosti *Dan odprtih vrat* lahko pričakujemo pomembno vlogo v trženju posameznikov ob VTC in tudi Haloze kot celote. Dodatne informacije lahko dobite v informacijskih pisarnah na območju Haloze. Koordinatorica aktivnosti *Dneva odprtih vrat* je ga. Petra Marušek, ki je dosegljiva v informacijski pisarni Videm (tel: 765 09 00).

Naredimo, kar lahko, s tistim, kar imamo, tam, kjer smo - torej razvijamo turizem v Halozah, to pa nam bo uspelo le s skupnimi močmi!

ŠPORT IN NAŠI NAJMLAJŠI

Da šport ni samo telesna aktivnost in koristno izrabljanje prostega časa, ampak tudi vzgoja, dokazujejo tudi v športnih kolektivih občine Gorišnica. Ker pa se vzgoja začne pri najmlajših, so se v kar treh športnih društvih odločili, da z veččinami svoje športne panoge seznanijo najmlajše.

Rokometni klub Pyramidia je v sodelovanju z osnovno šolo Gorišnica izvajal program vadbe za najmlajše - učence drugih in tretjih razredov. Osnova te vadbe ni bila tekmovalna, ampak je bilo preko igre z žogo največ pozornosti posvečene razvijanju osnovne telesnogibalne sposobnosti učencev. Ti so se navajali na hitrost gibanja, mišljenja, na vztrajnost, koordinacijo gibov, na fair in pravično igro, na kolektivnost, pa tudi samostojnost. Vadba je potekala enkrat tedensko celo šolsko leto, vodil pa jo je Peter Zorli, učitelj razrednega pouka, ki se že več let ukvarja s športno vadbo najmlajših. Vadbo so končali s predstavitvijo treninga in druženjem s starši, ko je vseh 18 udeležencev prejelo priznanja za uspešen zaključek vadbe.

Tudi v nogometnem klubu Gorišnica so svojo aktivnost podaljšali v poletne mesece in izvedli poletno šolo nogometa za najmlajše. Vodil jo je trener Borut Kopše, pomagala pa sta mu demonstratorja Filip Žnidarič in Sandi Colnarič. Na sedemdnevem druženju so mladi nogometaši spoznavali osnovne pravine nogometne igre. Da so bili pri tem uspešni, pričča dejstvo, da je vseh 21 udeležencev prejelo značko mladega nogometaša, ki jo za osvojitve predpisanega programa podeljuje Nogometna zveza Slovenije. Poletno šolo so sklenili z medsebojnim srečanjem ter druženjem s starši, člani nogometnega kluba in predstavniki nogometne zveze ter si obljubili, da bodo marljivo delo nadaljevali.

Za tretjo obliko druženja z najmlajšimi pa so poskrbeli v Judo klubu Gorišnica. Organizirali so poletni tabor, na katerem se bodo mladi športniki družili na kampiranju pri gradu Borl in tako poskrbeli za svo-

jevrsten počitniški doživljaj.

Veliko zanimanje otrok za takšne oblike ukvarjanja s športom pričča, da so športni delavci izbrali pravo pot. Vsi pa želijo, da bi se s takšnimi oblikami dela z najmlajšimi v čim večji meri seznanili tudi starši in omogočili svojim otrokom, da se treningov in druženja udeležujejo. Zavedati se moramo, da je v hitrem življenjskem tempu in nenehnem pomanjkanju časa dobrodošlo dejstvo, da v športnih društvih skrbijo za koristno izrabljanje prostega časa tudi naših najmlajših.

Davorin Zorli

NAŠI MALČKI NA SONCU

Zaščitite otroško kožo pred soncem, da bo ostala zdrava in lepa

Otroci so veliko izpostavljeni soncu. Tekajo sem in tja, se igrajo v peskovniku, čofotajo po vodi ... Otroška koža je zelo tanka in občutljiva, ne pozablja in ne odpušča. Škodo in bolečine, ki jo z napačnim ravnanjem utрпи danes, si zapomni za vedno. Zato povdarjam VARUJTE JO!

Dojenčkov nikar ne izpostavljajte soncu. Otroško kožo počasi privajajte na sonce. Zaščitite jo z vodoobstoječim otroškim sredstvom, ki vsebuje UVA in UVB filter. Ponovno ga nanesite po vsakem kopanju. Kadar je možno naj bodo otroci v senci, še posebej med 10. in 16. uro. Če to ni mogoče, naj imajo na sebi majčke in pokrivala. Pomembna pa je tudi notranja zaščita pred soncem. Karotin pomaga, da se poveča odpornost proti UV sevanju. Otroci naj uživajo špinačo, korenje (npr. korenčkov sok).

Sonce je vir življenja, zato ni nobene ga dvoma, da je zdravo. UV žarki pospešujejo dihanje, presnovo ... Sončna svetloba je pomembna za nastajanje vitamina D, ki varuje naše malčke pred rahitisom.

Kljub vsem dobrim lastnostim pa ga prenesajo le v določenih količinah.

Vesna Podplatnik

VELIKO- NEDELJČANI GOSTOVALI NA BORLSKEM GRADU

*Celjski grofje -
danes in nikoli več?*

Grad Borl je bil zadnje dni junija in prve dni julija prizorišče novega spektakla na prostem, saj se je običajno dogajanje, ki ga je Borl deležen, spremenilo v pravo obleganost tako s strani domačinov kot drugih obiskovalcev, ki so ta nekdanji biser prišli obiskat zaradi CELJSKIH GROFOV. Velikonedeljska gledališka skupina, ki deluje pod okriljem KPD Simona Gregorčiča, je namreč sprejela izziv domačega režiserja in se lotila projekta, kakršnega se lotevajo preizkušeni ansambli. Zato je postavitev

Celjskih grofov na oder v zavetju grajskih zidov Borla bila nova preizkušnja za vse sodelujoče pri tem projektu in tudi za režiserja.

Tudi tokrat je ansambel štel več kot 70 sodelujočih in vsak na svoj način so pomagali pri uresničitvi tega nadvse zahtevnega projekta. Izdelati je bilo treba sceno, jo pobarvati, pripraviti vhod skozi grajski portal, urediti tribune za gledalce, ki so ob predstavah Velikonedeljčanov že navajeni na ugodje, saj se ti potrudijo in pripravijo vse tako, da so slučajnosti izključene. Seveda je to samo delček mozaičnega dogajanja, ki so ga ti kulturni zanesenjaki vgradili v tako zahteven projekt, ki se ga lotijo le najpogumnejši.

Večeri v juniju so tako igralcem, ki so se iz svojih prostorov v Veliki Nedelji, kjer so izdelali osnove za predstavo, preselili na kraj prizorišča, minevali tako rekoč v naslednjem jutru, ko so izmučeni zapuščali prizorišče, z njim pa so se ponovno srečali zvečer. Časa za počitek ni bilo, prav tako se projekt-

ta ni več dalo ustaviti, dasiravno je že kazalo, da je zalogaj, ki so si ga naložili tokrat, prevelik. Tudi to je ena izmed odlik članov KPD Simona Gregorčiča, da se kljub nadčloveškim naporom v odločilnih trenutkih povežejo v nepremagljiv tim, bodrijo drug drugega in z jekleno voljo gredo naprej, četudi v trenutkih obupa in nemoči vloge, v kateri je zapisano besedilo, sfrči po zraku ali pa trdno pristane na tleh. Res je, da tisti, ki niso nikoli nastopali v takšnih ali tem podobnih projektih, na morejo razumeti, koliko lastnega dela, odgovodovanja, študija in neprespanih noči je potrebnih, da se v uri in pol ali dveh obiskovalcem pokaže to, kar pričakuje režiser. In režiser **g. Lojze Matjašič** ... koliko energije, koliko ustvarjalnega duha in pozitivnosti združuje, da vsakemu posveti čas za natančen študij, kakršnega pričakuje. Pri delu je strog, profesionalen, dosleden pri podrobnostih, pa spet razumevajoč in prijateljski. V tem je ključ uspeha skupine, s katero dela, zato smo ga zaprosili za kratek pogovor.

Skupinski posnetek igralcev in statistov v Celjskih grofih

VESTI IZ VASI: Od kod zamisel za uprizoritev Celjskih grofov?

"Kot poklicni igralec sem v tej predstavi zelo užival, saj je jedro izjemno privlačno. Vseskozi me je zanimala zgodovina, tako pa sem se lahko dodatno vživljal v tematiko, ki mi je izredno pri srcu. Zato sem se odločil, da predstavo, s katero sem tudi uradno postal poklicni igralec, saj sem za vlogo Pikolominija prejel ta naziv, z Velikonedeljskimi igralci ponovno postavim na oder."

VESTI IZ VASI: Je grad Borl naključno izbran ali je to posledica tehtnega premisleka?

"Ko sem razmišljal o postavitvi predstave na prostem, sem takoj vedel, da je za takšno uprizoritev borlski grad najprimernejši, saj ima naravnost idealno razporeditev, potrebno za to predstavo. Tako je bilo potrebno izdelati le nekaj dodatnih kulis, da je notranjost grajskega dvorišča postala prizorišče sodne dvorane, v kateri sodijo Veroniki. Omeniti moram, da je tudi vodstvo gorišniške občine bilo pripravljeno ponuditi vso potrebno pomoč, da bi do izpeljave projekta prišlo, zato izrekam iskreno zahvalo županu g. Slavku Visenjaku."

VESTI IZ VASI: Odločili ste se za Kreftove Celjske grofe. Zakaj?

"Usodo celjskih grofov, ki je zanimala toliko pisateljev, so razni zgodovinarji različno popisali in različno razlagali. Nekateri slovenski zgodovinarji so se zelo trudili, da bi dokazali, da je z ne-

Lojze Matjašič v vlogi grofa Hermana

nadnim koncem »celjskih grofov« pokopana naša »srednjeveška« nacionalna država. Kreft se je lotil zadeve znanstveno utemeljeno in zgodovinsko dodelano, kot je v resnici bilo, zato se mi je njegova dramatizacija zdela najvernejši popis dejanskega dogajanja."

VESTI IZ VASI: Ste zadovoljni s tem, kar ste pokazali občinstvu?

"V celoti sem zadovoljen, čeprav bi se nekatere fineše še dale popraviti. Vedno se da kaj izboljšati, nikoli ni tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše. Je pa res, da bi lahko na prste

ene roke preštel tiste vaje, na katerih so bili vsi sodelujoči. Težko je, večino so zaposleni in imajo svoje obveznosti, zato so bile vaje brez posameznikov, ki imajo večje vloge, težje, saj se igralci morajo med seboj spoznati in uigrati. Tako pa so nekateri prvič zaigrali skupaj na generalki. Kljub temu pa moram priznati, da mi ni bilo vseeno, ko je bilo že vse nared za predstave, pa smo še hodili z besedili v rokah. No, na koncu se je vse dobro končalo, občinstvo, ki je ob koncih tedna napolnilo borlsko dvorišče in ga zasedlo do zadnjega prostora, pa je zadovoljno odšlo domov."

VESTI IZ VASI: Slišati je, da se držite besed: »Zdaj celjski grofje in nikoli več.« Gre samo za natolčevanje ali ste ta projekt res končali?

"Ko smo se v društvu odločali o številu predstav, smo res rekli, da je predstava terminsko omejena in da po teh terminih končamo. Ljudje, ki so si hoteli predstavo ogledati v soboto, pa je bilo prizorišče tako polno, da smo jih, žal, morali odsloviti, niso verjeli, da bo samo še ena ponovitev; navajeni so, da uspešne predstave ponavljamo. Tako je bilo tudi v primeru Miklove Zale, ki smo jo igrali dve sezoni. Ne vem, bom videl, kaj bodo rekli drugi člani, saj ponovitev predstav ni samo moja odločitev. Če se bodo strinjali, bo mogoče Celjske grofe videti takoj v začetku septembra, sicer pa bo obveljal rek."

Sedem predstav si je ogledalo več kot 3000 obiskovalcev, ki so uživali v prelestni scenski podobi, naravnem okolju in ob živobarvnih kostumih igralcev ter stativov, o predstavah pa je bilo izrečenih veliko pohval, občudovanja in iskrenih besed. Seveda je največje plačilo za amaterske igralce aplavz, s katerim jih nagradi zadovoljno občinstvo - in tega na nobeni predstavi ni manjkalo.

Ali bo obveljal rek »Danes celjski grofje in nikoli več?« Upajmo, da si bodo premislili in ponovno navdušili občinstvo po poletnih počitnicah. Sicer bo ostalo pri začudenem vzdihu ene izmed gledalk, ki sem ga po naključju uspel ujeti: »Toliko študija za samo sedem predstav?«

P.K.

